

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: **W Warszawie:** rocznie rs. 8, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY PIERWSZY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-jej rano do 1-jej po południu.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz; ogłoszenie minimum 20 kop.
Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera, ulica Senatorska.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9.— Telefon Redakcji nr. 268.— Telefon Administr. 517

— W dniu jutrzejszym, o godzinie 9-jej zrana, w kaplicy Matki Bożkiej Częstochowskiej w kościele św. Duha (po-paulińskim) odprawiona zostanie ku Jej czci uroczysta wotywa.

— Jutro, o godz. 9-jej zrana, w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) odprawiona zostanie piąta nowenna ku czci św. Teresy, panny męczenniczki, której uroczystość przypada d. 15-go b. m.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Reichsanzeiger berliński zamieścił raport porucznika Tettenborna, który zgromadził resztki rozbitej wyprawy Zelewskiego i powrócił z niemi do Bagamoyo. Według raportu tego, wyprawa w dniu 17-ym sierpnia, o godzinie 7-jej zrana, znalazła się w krzewiastej gęstwinie, gdy z odległości trzydziestu kroków wypadła na nią chmara dzikich waharów i uderzyła w sam środek kolumny, tak, że zaledwie dwa razy można było wystrzelić do napastników.

Porucznik Tettenborn obsadził wzgórze, na którym zapanował wnet chaos. Mordowano się zaciekle! Z trudnością udało się Tettenbornowi wyprzeć ztąd waharów; wtedy usłyszał strzały od strony, kędy szła niewielka kolumna porucznika Heydebreka. Połączenie było trudne, ponieważ waharowie zapalili trawę, która płonęła wokół i dławiała oddech dymem. Do godziny czwartej po południu na dawane sygnały zebrało się na rzezonem wzgórzu sześćdziesięciu żołnierzy i siedemdziesięciu tragarzy. Porucznik cofnął się z tą garstką do Tempe i obwarował je na noc, nazajutrz zaś przedsięwziął odwrót i w dniu 29-ym sierpnia przybył nad rzekę Mjombo, gdzie ludność powitała go radośnie.

Czarni opowiadają, że dr. Buschow, tudzież porucznicy: Pisch i Thiedemann zginęli pod włóczniami waharów, które poszarpały ich do niepoznania. Nieprzyjaciela ocenia Tettenborn na 3,000 ludzi; z tych zginęło conajmniej 700, w ich liczbie herszt zasadzki Krarwa, naczelnik plemienia Muravata. Niemcy utracili dziesięciu żołnierzy europejskich,

w tej liczbie czterech oficerów i sześciu podoficerów, 250 żołnierzy najemnych, trzy działa, 96 tragarzy, 23 osły i cały prawie bagaż. Ocaleli porucznicy: Tettenborn i Heydebreck, dwóch podoficerów niemieckich, dwóch najemnych, 521 żołnierzy, 74 tragarzy.

I francuzom nie kwitną róże w Afryce! Nadeszły świeżo do Liverpoolu szczegóły tragicznego końca, jaki znalazła wyprawa Crampela. Składała się ona z pięciu europejczyków i 150 żołnierzy krajowych. W nocy d. 9-go kwietnia obsadziła tę garstkę gromada 3,000 arabów i prawie doszczętnie wymordowała. Zbiegł tylko jeden europejczyk i kilku czarnych.

Wyjeżdżający pojutrze na dłuższy czas do Australji Stanley wyraził się przed londyńskim korespondentem monachijskiej *Allgemeine Ztg.* w sposób, objaśniający o przyczynach i następstwach wymordowania wyprawy Zelewskiego. Jest to jeden z epizodów akcji kolonialnej nieuniknionych. Plemiona arabskie Afryki wschodniej cechują się przymiotem wrodzonej, zdradliwej chytrności. Padają plackiem do nóg, całują proch z pod stopy, przysięgają niezłomną wierność, pomagają nawet do pokonania sąsiedniego plemienia, a gdy już zdobędą zaufanie europejczyka, napadają na śpiących spokojnie w nocy i mordują ich! Dlatego system siły, system krwi i żelaza daleko właściwszym bywa w zastosowaniu do nich, aniżeli używanie łagodnej broni wpływów humanitarnych. Tylko trwoga i siła zdolne są utrzymać w karbach te czarne, nienawistną pożerane masy. System, praktykowany przez Niemców w Afryce wschodniej, nie jest przeto złym i wydaje owoce bujniejsze i rychlejsze, aniżeli praktyka ślamazarna francuzów w Kongo. Być może, że i wyprawa Crampela padła ofiarą tej niewłaściwie stosowanej ludzkości.

Ostatnie wypadki rzymskie odkryły istnienie we Francji szeroko rozgąteżonego stowarzyszenia młodzieży katolickiej: „*Association catholique de la jeunesse française.*” Stowarzyszenie posiada nawet swój organ dziennikarski: „*Revue de la Jeunesse catho-*

lique”, redagowany przez p. Matin. Policja paryżka zawezwała owego p. Matin, ażeby dał jej wyjaśnienia co do organizacji rzeczonyj ligi. Wogóle rząd francuzki zamierza przystąpić do energicznego stłumienia pewnych objawów propagandy ultramontańskiej, które w następstwach swoich doprowadziły do płochej wybuchu w Panteonie rzymskim. Działalność propagatorów w guście przewodzący ostatniej pielgrzymki, p. Leona Harmela, wielkiego przemysłowca z Francji północnej ma być wzięta pod ścisłą kontrolę władzy, która zamyśla odwołać się nawet do postanowień konkordatu z czasów Napoleona I-go, który bez upoważnienia „pierwszego konsula”, nie pozwalał arcybiskupom ani biskupom wydalać się ze swych djecezyj.

Jak widzimy, smutne wyniki lekkomyślnej psoty kilku zgorączkowanych warchołów już się w całej pełni objawiły. Za płochość jednostek cierpieć będzie ogół społeczeństwa katolickiego we Francji i jego hierarchja kościelna, która przecież niezgrabnej demonstracji na grobie Wiktora Emanuela nie pochwalila.

Z wynurzeń rozmaitych bulanzystów wnosić należy, że grupa parlamentarna, nosząca nazwę romantycznego nieboszczyka, rozprzęgnie się. Wprawdzie Laur i Castelin przemawiają za „anonymatem”, a Laisant przekazuje wszystko „wielkiemu czynnikowi, jakim jest czas”, ale rozmaite te „głosy rezygnacji” nie dają aktualnego rozwiązania trudnego problemu: *La boulange* umarła na mogile w Ixelles. Br. Z.

Otwarcie sezonu.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

Petersburg d. 9-go listopada.

Towarzystwo dramatyczne pana Ł. Kościeleckiego rozpoczęło wczoraj szereg gościnnych występów w teatrze Nemetti, premjowaną swego czasu na konkursie dramatycznym komedją „Pozytywni”.

POZYTECZNY KONGRES.

(Korespondencja własna Kurjera Warszawskiego.)

Bern w październiku.

Kończymy nasze uwagi z powodu odbytego tu kongresu w sprawie ubezpieczenia robotników od wypadków.

Sprawa ubezpieczenia, tak obszernie i wielostronnie rozpatrywana na kongresie, ma swoją dość zawilą kazuistykę. Wyobraźmy sobie np., że stróż fabryczny zostaje podczas spełniania straży nocnej niebezpiecznie raniony. Właściwie wypadek taki może zajść zupełnie niezależnie od biegu fabrycznego, przyczyny mogą być bardzo dalekie. Nasuwa się więc w tym razie pytanie, czy słusznie jest zaliczać to do wypadków fabrycznych?

Pod tym względem zapatrywania mogą być bardzo odmienne. Według prawa fabrycznego niemieckiego nie każdy wypadek, jakiemu ulega ubezpieczony, jest przedmiotem odszkodowania, lecz tylko taki, który w pewnym, ściśle określonym związku pozostaje z zawodem, w którym ubezpieczony pracuje. Prawo tak rozumiane wymaga potrójnego związku: miejscowego, czasowego i przyczynowego. Podczas pracy fabrycznej, w fabryce samej, z przyczyn ikwiących jedynie w przebiegu roboty fabrycznej powinien wypadek wynikać, aby pretensje odszkodowanego mogły mieć swoje uzasadnienie.

Przytoczyłem powyższy, niezbyt wyszukany przykład, aby dać tylko pojęcie o tem, z jakimi trudnościami obecnie jeszcze walczyć należy przy możliwie sumiennem rozwijaniu idei ubezpieczeń od wypadków. W kwestjach podobnych trzeba dokładnego porozumienia się, głębokiego, wszechstronnego rozważenia możliwej wielkiej liczby wypadków, ażeby

zwyczajko wybrnąć z przeszkód, piętrzących się w tym kierunku przed prawodawcą, organizatorem i administratorem odpowiednich instytucyj. Kwestje podobne co krok się nasuwają i podczas kongresu widać doskonale, jak w tym względzie pojęcia nie są jeszcze w zupełności ustalone, nie ujęte w określone formy.

Rozprawy na podobne tematy wynikają z dyskusji nad obecnym stanem kwestji ubezpieczeń w rozmaitych państwach. Tłem wszakże, na którym wszystko się rozwija, jest ciągła walka pomiędzy pierwiastkiem francuzkim i niemieckim. Pierwsi przemawiają za pozostawieniem zupełnej swobody działaniu prywatnemu, sądząc, że konkurencja i na tem polu wydać musi najpożądany plon; niemcy natomiast, silnie popierani przez przedstawicieli Austrii, apostołują przedewszystkiem ubezpieczenie obowiązkowe, oddając wykonanie przymusu oraz opiekę nad ubezpieczonymi w ręce rządu.

Trzeba nie zapominać, że francuzcy uczestnicy kongresu w znacznej liczbie są zarazem przedstawicielami owych prywatnych przedsiębiorstw ubezpieczających, których działalność tak gorliwie podnoszą. Nikt im bynajmniej wyraźnie zarzutu stronności nie robi, nie ulega wszakże wątpliwości, że obrońca ich osobistych interesów nie jest chyba najsłabszym bodźcem.

Urządzenia austriackie, istniejące od lat dwóch, doskonale dają dowody swej użyteczności, choć zapewne to i owo z czasem w nich poprawić przyjdzie, zwłaszcza zaś rozciągnięcie ich opieki nad całą klasą robotczą. I w Austrii operują przedsiębiorstwa prywatne. Lecz dość powiedzieć—cytuje to według słów p. Jana Lama, dyrektora zakładu ubezpieczeń—że koszty administracyjne w zakładach rządowych wynoszą 7—10%, najwyżej zaś dojść mogą do 20%, podczas gdy w przedsiębiorstwach prywatnych administracja pożera do 75% płaconych pre-

mij. Zakłady rządowe odbywają się bez agentów, którzy, jak wiadomo, w prywatnych instytucjach znaczne pochłaniają sumy.

Należy przyznać, że francuzi wogóle dali się przekonać siłą argumentów, przytoczonych przez niemców, a opartych na wieloletniem doświadczeniu.

W takim pojednawczym niejako duchu przemawiał p. Cheysson, jeneralny inspektor dróg i mostów. Opisawszy przebieg całej sprawy we Francji od złożenia w izbie deputowanych (1888) projektu prawa o wypadkach przy pracy, aż do chwili obecnej, mówca między innymi zastanawiał się też nad określeniem pojęcia ryzyka zawodowego. Tak np. statystyka wykazuje, że połowa wypadków przy pracy wynika z nieprzewidzianego zbiegu okoliczności lub z wpływu siły wyższej, czwarta część z winy pracodawców i czwarta wreszcie z winy robotników.

Co się tyczy tej pierwszej połowy, wszyscy zgadzają się oczywiście na to, iż stanowi ona wynik istotnego ryzyka zawodowego i powinna być wciągnięta w rubryki innych strat, ponoszonych przez fabrykantów. Lecz, jak powiada senat francuzki, nie widzimy konieczności interpretowania w ten sam sposób wypadków drugiej i trzeciej kategorii; każdy powinien być odpowiedzialny za swoje czyny; jedynie o tyle tutaj ustąpić można, że przewinięcie na tem polu nietylko za łejsze, lecz owszem za cięższe poczytywać można. Inaczej patrzy izba deputowanych. Nie chodzi tu, według niej, o jakieś teoretyczne traktowanie kwestji. Każdy wypadek jest nie-szczęściem bez względu na to, kto jest świadomym lub nieświadomym jego sprawcą i każdy przeto wypadek wymaga odszkodowania. Wyjątek należy uczynić tylko, jeżeli ofiara wypadku wywołała go z powziętym z góry zamiarem. Nie znaczy to jednak wcale, aby prawo kryminalne w odpowiednich razach w całej swej pełni wkrazać nie miało. Jedno drugiemu nie przeszkadza; owszem, raczej je-

Nazwisko Narzyskiego, nieobce także inteligentnej publiczności tutejszej, sympatycznie witane było w poprzednim sezonie zimowym, ile razy afisz teatryku przy ulicy Oficerskiej zapowiadał komedię tego pisarza, spodziewać się przeto należało, iż wielka sala teatru Nemetti zapełniona będzie po brzegi, tembardziej, iż w przeddzień wybitniejsze organy prasy poświęciły sympatyczne artykuły myśli stałego teatru polskiego w Petersburgu.

Dzienniki tutejsze jednomyślnie zaznaczyły, że jeżeli Niemcy, zamieszkali nad Newą, podtrzymują wszelkimi siłami niemieckie towarzystwo dramatyczne, nawet po zwinieciu trupy niemieckiej rządowej, która do roku 1889 go dawała, naprzemian z trupą francuską, przedstawienia w teatrze Michajłowski, tu licznie w Petersburgu osiedli polacy mają tem większe prawo posiadać stałą scenę, która przy starannym wyborze repertuaru i umiejętnym obsadzeniu ról liczyć może na powodzenie.

Mimo to wszystko dużo krzesel świeciło i wczoraj i w dniu dzisiejszym pustkami. Prawda, że ceny: 4 rs. za krzesło 2-go i 3-go rzędu, 3 rs. za krzesło 6-go i 7-go rzędu, jakie wczoraj obowiązywały, nie dla wielu są dostępne.

W każdym razie, ceny powyżej wymienione nie pozwalają wielu bywać stale w teatrze i obniżenie cen, pobieranych nawet za dzisiejsze przedstawienie „Kłusowników” (krzesło w 6 i 7-ym rzędzie 2½ rs., w 8, 9 i 10-ym rzędzie 2 rs., 11, 12 i 13-ym rzędzie 1½ rs.), w formie abonamentu np. leży, o ile nam się zdaje, w interesie przedsiębiorstwa p. Kościeleckiego, który pamiętać winien, iż większą część jego widzów stanowią ludzie pracy.

Uwaga, zrobiona przez recenzenta najpoczyńszego dziennika tutejszego, że nieliczne zebrania się publiczności na przedstawienia czwartkowe i piątkowe nie przynosi nam zaszczytu, jest też zbyt surową, gdyż potrzeba liczenia się z budżetem zwalczą najszersze życzenia usłyszenia wybornej komedji Fredry lub Narzyskiego.

Skład trupy liczny, wystawa obu komedji świadczy chlubnie o staranności reżyserji. Znajomi nam z ubiegłych zimowych miesięcy pp. Mielnicki i Kamiński sympatycznie witani byli na wczorajszym i dzisiejszym przedstawieniu. Również nie szczędzono uznania dla wybitnego talentu, jakim p. Roland od stworzył postać literata, oraz sekretarza najróżnorodniejszych towarzystw sportowych i filantropijnych, Kornackiego, a także dla wybornej gry p. Popławskiego w roli Dowgiałły.

Role hrabianki Julji w „Pozytywnych” i Julji Meller w „Kłusownikach” były starannie wyuczone przez p. Kłossowską, rolę zaś Emmy w ostatnio wymienionej komedji, oraz Anny Mirskiej w komedji Narzyskiego przez p. Morską. R.

dno drugie dopełnia, wyświetlając każdy poszczególny wypadek.

Projekt p. Rochea dopełnia wywody p. Cheysson. Ogólnie przebiega życzenie uczestników francuskich pozostawienia swobody działania prywatnym instytucjom, a wprowadzenia zachęty państwowej w tych tylko razach, gdy inicjatywa prywatna jest niedostateczna.

Każdemu wszakże, kto wsłuchał się w sprawozdanie delegatów, nie trudno wyrobić sobie pogląd na to, jak sprawa ubezpieczeń niedaleko naprzód posunięta zostanie, jeżeli życzenia francuskie byłyby wszędzie spełnione. Nie może zresztą o tem być mowy, Niemcy bowiem i Austria najzupełniej są dotąd ze swoich urzędów zadowolone, Szwajcarja zaś, znajdująca się obecnie właśnie w fazie roztrząsania sprawy, stanowczo przechyla się na stronę ostatnich. Nie ulega prawie żadnej wątpliwości, że kto do ubezpieczeń nie jest zmuszony, nie ubezpiecza swych robotników. Premja z konieczności nie mogą być małe, a choć pracodawca nieraz z powodu wypadku znacznie większe ponosi straty, niż ubezpieczenie wynosi, to jednakże w bardzo wielkiej liczbie wypadków tego ostatniego unika.

W dorywczem tem sprawozdaniu nie mogę uwzględnić wszystkich wypowiedzianych mów i przedstawionych referatów. Jak już zaznaczyłem, dotyczą one prawie wszystkich państw europejskich; poruszają tysiące spraw, których dotknięcie przelotne w tym liście sprowadziłoby mnie z głównego gościńca, na którym rozprawy się toczyły i groziłoby zagubieniem się w drobnych szczegółach.

Tyle tylko powiedzieć mogę, że na żadnym ze znanych mi kongresów tak usilnie nie pracowano, jak tutaj. Przez sześć dni wytrwale, z wielkim zajęciem debatowano, a na jeden dzień tylko przerwano robotę, udając się dla wytchnienia do Interlaken, gdzie najprzyjemniej czas spędzono,

Pomocnicy lekarscy.

Przed kilkoma tygodniami za dziennikami russkimi podaliśmy wiadomość o projekcie utworzenia instytucji pomocników lekarskich. Według tego projektu, osoby pragnące otrzymać powyższy tytuł winny ukończyć gimnazjum i następnie w ciągu 3-ech lat studjować medycynę praktyczną, poczem uzyskają wspomniany tytuł.

Omawiając tę kwestję, *Kronika lekarska* w ostatnim nrze. pisze co następuje:

„A więc co to mają być pomocnicy lekarscy? Czy mają pełnić te funkcje, które dziś spełniają lekarze, czy też mają się ograniczyć do udzielania pierwszej pomocy w wypadkach nagłych, a po za tem spełniać tylko rozporządzenia lekarzy. Czy mają to być samoistni zupełnie działacze, czy też bierne tylko narzędzia?”

Oto pytania, na które nie znajdujemy odpowiedzi w dziennikach. Jeżeli mają to być samoistni działacze—mówi *Kronika*—którym przysługiwać będą mniej więcej te same przywileje co i lekarzom, zbyt krótko trwać ma ich wykształcenie. Zbyteczną chyba rzeczą jest dziś roztrząsać, co warta medycyna bez nauk przygotowawczych, zbyteczną również przekonywać, iż nawet po 5-letnich studjach lekarz nie jest jeszcze w możności tak obehnać się ze wszystkimi działami naszej wiedzy, aby mógł odpowiedzieć zadaniu w zupełności, pojmują to zarówno lekarze, jak i sfery decydujące, które projektowały niedawno wprowadzenie po za 5-letnim kursem, 2-letnich kursów dodatkowych praktycznych, jak się to dzieje w innych krajach.

Jeżeli więc lekarz, posiadający podstawowe nauki, nie może w ciągu pobytu w uniwersytecie nabrać potrzebnych mu wiadomości i musi lat kilka poświęcić na przyswojenie sobie medycyny praktycznej, o ile trudniej będą mogli to uczynić owi pomocnicy w ciągu dwa razy krótszego czasu!

„Z drugiej znów strony, jeżeli mają to być tylko pomocnicy w ścisłym tego słowa znaczeniu, wątpliwą jest rzeczą, czy zgodzi się kto z tych, którzy uzyskali maturę, a tem samem wstęp na wszelkie wydziały uniwersytetu, nie wyłączając lekarskiego, na zajęcie tak skromnego i nieodpowiadającego ogólnemu wykształceniu stanowiska. Wątpimy, aby ktokolwiek w tych warunkach starał się o pozyskanie stopnia, instytucja więc chybi celu.”

„Mogłaby być—mówi dalej *Kronika*—i społeczna dążność w takim projekcie ostatecznego usunięcia felczerów, lecz felczerzy mimo to leczyc będą i nadal, a tą drogą wytworzą się trzy kategorie służby lekarskiej, które nie pomogą, lecz przeskadzają sobie będą na każdym kroku.

„Wogóle widzimy, iż projekt byłby chybiony i społeczeństwu nie przyniósłby korzyści, nie polepszył stosunków dzisiejszych.

„Jeżeli uważnie zechcemy przejrzeć statystykę lekarzy, przekonamy się, iż jest ich liczba dostateczna,

Ostatniego dnia, w sobotę, przyjęto kilka rezolucyj, jasno wykazujących, że nie chodziło tym razem wcale o powzięcie uchwał praktycznych, natychmiast dających się wykonać. Uznano ogólnie, że w tej chwili najusilniej w dalszym ciągu sprawę studjować należy, że międzynarodowe jej znaczenie powinno doprowadzić do takiego wręczstronnego jej poznania, aby w przyszłości praktyczne wezwanie w życie powziętych postanowień niejako samo z siebie wypływało, gdyż w przekonaniu wszystkich w bardzo niedalekim czasie nastanie chwila, kiedy o formie, w jakiej najlepiej będzie zabezpieczyć los pracujących, nie będzie zdań przeciwnych.

W myśl też tego pozostawiono nadal instytucję kongresu międzynarodowego, oraz—co ważniejsza—stały międzynarodowy komitet, rozszerzając znacznie zakres ich działalności. Mają się one nadal zajmować „wypadkami przy pracy i ubezpieczeniem społecznym (*Socialversicherung*).” Drugi punkt rezolucyj wspomina o zapobieganiu wypadków i odszkodowaniach oraz zaznacza konieczność połączenia prawa obowiązkowego ubezpieczenia od wypadków z prawem o inwalidach i o ubezpieczeniu na starość.

Podstawą niezawodną do dalszych prac widzi kongres w prowadzeniu najrozleglejszym odpowiedniej statystyki i to takiej, któraby z łatwością pozwalała przeprowadzać międzynarodowe porównania. W tym kierunku też upatrjuje kongres konieczność wejścia w ściślejsze stosunki z międzynarodowym instytutem statystycznym, z międzynarodowym komitem spraw higieny publicznej i demografji oraz podobnymi instytucjami.

Wreszcie stałemu komitetowi (w Paryżu) poruczone zostaje obmyślenie terminu i miejsca zebrania następnego kongresu, nie wcześniej, jak za dwa i nie później, jak za cztery lata.

M. Flaum.

zwiększająca się co roku. Dziś u nas w małych miasteczkach i osadach po kilku spotykamy lekarzy, którzy nie odmawiają, choćby z własnego interesu, pomocy i w zupełności potrzebom odpowiedzieć mogą. Zwiększanie konkurencji ze strony pomocników mogłoby lekarzy usunąć na plan drugi ze szkoda dla społeczeństwa i nauki lekarskiej, która w tym stanie rzeczy zesłaby do pospolitego rzemiosła. Nie leży to w interesach rządu, który jednocześnie ogranicza instytucję pokrewną adwokatów prywatnych, sądźmy więc, iż jest to tylko pogłoska.

Tyle *Kronika lekarska*. Trudno odmówić jej trafności w rozumowaniu. Istotnie, podział służby lekarskiej na trzy kategorie sprowadziłby prawdopodobnie jeszcze jaskrawsze fakty, niż te, które w sprawie felczerkiej niedawno notowaliśmy.

I my również gotowiśmy uważać projekt za pogłoskę, niemającą rzeczywistej podstawy. Pilniejszą jest potrzeba instytucji felczerów... Z

Wystawa Kolumba.

Gdzie bo ich szukać: śmiałych pomysłów i siły kapitału, odpowiadającej pierwszym, jeżeli nie tam, za oceanem w krainie *yankeesów*.

Skromnej, europejskiej miary nie dojrzedź tu w niczem; w oczymie Barnuma, postaci, tak streszczającej w sobie ducha ojczyzny, w każdej sprawie spotykamy się albo z potężnym „humbgiem”, albo z olbrzymiami świadectwami pomysłowości i wytrwałości w przeprowadzeniu najszaleńszych z pozoru przedsięwzięć. Tu jedno z dwojga, albo wiary twej niemiłosiernie nadużyją, albo przedją wszelkie twoje oczekiwania.

W tem ostatnim, zdaje się, położeniu znajdzie się zwiedzający na r. 1893-ci zapowiedzianą w Chicago olbrzymią wystawę międzynarodową, obchodowi 400-iej rocznicy odkrycia Ameryki poświęconą, a więc zasługującą na miano „wystawy Kolumba”.

Komitet wystawy, z energią ścią amerykańską, jał się krzątać nad zapewnieniem powodzenia przedsięwzięciu *monstre*, mającemu sobą świat zadziwić.

Przedstawiciele komitetu, rozsypani po wszystkich krajach kuli ziemskiej, jedną wystawie zwolenników, tak w rządach, jak i kołach prywatnych, a jedną niedaremnie.

W samem Chicago propagandą kolosalnego przedsięwzięcia kierują osobne dla różnych okolic biura, z których jedno, nazwane „łacińsko-amerykańską komisją”, dla krajów środkowej i południowej Ameryki przeznaczone, za pośrednictwem przydującego mu, p. W. E. Curtisa, złożyło raport głównemu zarządowi wystawy z czynności swych agentów i otrzymanych do tej pory rezultatów.

Sprawozdanie to stwierdza niezbitnie poważne zainteresowanie się wymienionych okolic wystawą. Wszędzie przyjmowano agentów z zapalem, wszędzie zapewniając im współudział.

Towarzystwa żeglarskie podjęły się wszelkich ułatwień transportu, wszystkie rządy Ameryki południowej naznaczyły już przedstawicieli swoich dla przeprowadzenia przygotowań, a następnie nadzoru nad pojedynczymi działami krajowemi wystawy.

Stowarzyszenia prywatne znaczne złożyły kapitały dla poparcia przedsięwzięcia i wszystkie niemal wystąpią z własnymi budowlami, utrzymanymi w stylu danej architektury.

Do tej pory nadesłano już do Chicago dwa miliony dolarów, z planami zaś budynków stanęły do apelu: Meksyk, Salwaor, Nicaragua, Costa Rica, Columbia, Chili i Brazylja.

Od czasu do czasu pojawiają się w pismach zapowiedzi różnych nadzwyczajności, które ozdoba i podziwem mają być wystawy i dają miarę wysokiej skali, na jaką całe przedsięwzięcie przeprowadzić zamierzono.

Zapowiedzi te, obejmujące sobą np. sztuczne góry, olbrzymie globusy, powtarzał, w miarę, jak się pojawiały, *Kurjer*, powtórzył również niedawno wieść o zamiarze przebudowania na placu wystawy głośnego wspomnienia Kolumba klasztoru hiszpańskiego La Ribada w Palos.

A oto parę jeszcze szczegółów najświeższej daty:

Na jeziorze Michigan kursować będzie w czasie wystawy żaglowiec, najdokładniejszą przedstawiający kopję statku „Santa Maria”, na którym Kolumb przebył ocean.

Meksyk wystąpi ze starożytną świątynią Azteków; Guatemala wystawi pałac, wzorowany na jednym z pałaców starożytnego miasta Antigua; Columbia popisie się swoim Kapitołem w minjaturze; Ecuador zbuduje *facsimile* świątyni słońca.

Brazylja wznosi budynek, pokrywający 900 stóp kw., poświęcony poglądowemu przedstawieniu produkcji kawy, czekolady i chin, we wszystkich jej szczegółach. Nadto urządzona ma być przez najmłodszą z rzeczypospółtych wielce efektowna kaskada z kryształów brazylijskich.

Zapewniono sobie obszerny i arcyciekawy zbiór przedmiotów, w jakimkolwiek bądź związku pozostających z pamięcią Kolumba. Z pomiędzy pamiątek już zgromadzonych uwagę zwracają: dzwon, ofiarowany przez królów

izabellę do pierwszego kościoła, wybudowanego w Ameryce; krzyż mahoniowy, wystawiony przez Kolumba; kotwica i armata, które zostawił w Navidad i t. p.

Jednym słowem, tym razem Ameryka nie z „humbigiem” nas czeka, ale z popisem siły swojej i pomysłowości, na takie rozmiary, o jakich nie marzyło się chyba dotąd żadnej ze znanych wystaw powszechnych.

— b. h. —

— Minister oświecenia narodowego, hr. J. D. Deljanow, wyjechał w niedzielę, d. 11-go października, z Warszawy do Łodzi pociągiem kolei warszawsko-wiedeńskiej, wychodzącym o godz. 11-ej m. 15 przed południem. Przed odejściem pociągu, na dworcu kolei wiedeńskiej, w celu pożegnania się z Jego Ekscelencją, zebrał się: naczelnik warszawskiego okręgu żandarmów generał-lejtnant Brok, zarządzający kancelarią generał-gubernatora warszawskiego Bożowski, gubernator warszawski generał-lejtnant hr. Medem, oberpolicmajster m. Warszawy generał-major Klejgels, pomocnik kuratora okręgu naukowego warszawskiego rz. r. st. Popow, rektor uniwersytetu warszawskiego rz. r. st. Szczelkow, inspektor studentów, wielu profesorów uniwersytetu, naczelnik warszawskiej dyrekcji szkół, dyrektorowie, inspektorowie i nauczyciele gimnazjów i innych zakładów naukowych, przełożona warszawskiego Aleksandryjsko-Maryjskiego instytutu dla pańien Ertel, przełożone gimnazjów żeńskich i niektóre damy klasowe. Wraz z p. ministrem pojechał kurator warszawskiego okręgu naukowego r. t. Apuchtin, oraz towarzyszący hr. Deljanowowi członkowie rady ministra oświecenia r. t. Lubimow i szambelan Najwyższego Dworu rz. r. st. Chruszczow i inspektor okręgowy okręgu naukowego moskiewskiego rz. r. st. Isajenkow.

(Warsz. Dniem.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— *Petersb. wiad.* donoszą, iż z rozporządzenia ministerjum spraw wewnętrznych władze administracyjne w guberniach południowo-zachodnich zbierają dane o liczbie wędrownych handlarzy t. zw. „węgrów”, należących przeważnie do poddaństwa austriackiego. Ministerjum zaleciło usuwać z granic państwa wzmiankowanych handlarzy, o ile ci nie udowodnią, że zamieszkiwali przynajmniej lat 5 w jednej z gubernij wewnętrznych.

— Dzienniki petersburskie donoszą, iż poruszona została kwestja, aby w towarzystwach ubezpieczenia na życie zastosowano ulgi dla osób, które zupełnie używać nie będą alkoholu.

— *Mosk. wiad.* dowiadują się, iż ministerjum spraw wewnętrznych porozumiewa się obecnie z władzami wykonawczymi, celem zapobieżenia mnożeniu się poczt tajemnych, zajmujących się pośrednictwem w przesyłaniu drobniejszych pakunków. Dzieje się to zwłaszcza wzdłuż linii kolei, których konduktory pośredniczą właśnie w tego rodzaju przesyłkach.

— Redakcja urzędowego organu ministerjum finansów rozesała do wybitniejszych przedstawicieli handlu zbożowego okólnik, prosząc o nadsyłanie wiadomości, dotyczących handlu zbożem. Program, dołączony do okólnika, wyraźnie określa, iż chodzi tu przede wszystkim o zbadanie, o ile szkodliwym jest dla producentów pośrednictwo przekupniów i faktorów.

— Weterynarze miejscy donieśli radzie lekarskiej, że handlujący trzodą chlewną dostawiają na targ prazki trzodę bez świadectw władzy gminnej. Handlujący tłumaczą się tem, że świadectw takich o pochodzeniu trzody nie mają prawa wydawać wójci gmin, którzy zresztą w razie wydania dowodu żądają naklejenia marki 80-kopiejkowej. Rada lekarska zwróciła się w tej mierze do rządu gubernjalnego, który rozesał do wszystkich gmin wyjaśnienie, iż wójci obowiązani są wydawać bezpłatnie świadectwa, o których mowa, bez nalepiania marki.

— W tych dniach przedstawiony będzie do zatwierdzenia inspekcji projekt przebudowy i zmiany konstrukcji dachu na półokrągłej remizie parowozów kolei wiedeńskiej na stacji Warszawa (przy zbiegu ulic Chmielnej i Żelaznej), tudzież projekt podniesienia dachu nad kotłownią w głównych warsztatach mechanicznych. Koszt pierwszej z tych robót obliczony został na 12,000 rs., drugiej — na 5,000 rs. Wykonanie powierzone zostanie jednemu z tutejszych przedsiębiorców w drodze konkurencji.

— Inspektorzy podatkowi zajęci są obecnie formowaniem listy wierzytelności hipotecznych, zaciągniętych w r. 1890-ym. Szczególna uwaga zwraca się na stopę procentową.

— Projektowane otwarcie przy ogrodzie Pomologicznym nowej szkoły ogrodniczej nastąpi w r. p., z pewnemi jednakże zmianami w pierwotnym projekcie, a mianowicie, że szkoła rzeczona będzie za-

kładem naukowo praktycznym z niższym trzyletnim kursem. Nowa szkoła mieścić się będzie we własnym budynku, otrzymywać będzie dopłatę od skarbu, a na naukę i praktykę przyjmować będzie stałych pensjonarzy i praktykantów przychodnich za opłatą po rs. 80 rocznie.

— W skutek zażalenia, wniesionego przez rzeczywistego członka warszawskiego Towarzystwa opieki nad zwierzętami, p. Zygmunta Dąbrowskiego, utrzymujący furmanki, Mateusz Nowak, za użycie do pracy konia poranionego, skazany został wyrokiem sędziego pokoju rewiru VI-go m. Warszawy w d. 7-ym b. m. na karę pieniężną w ilości rs. 10 lub na 10 dni aresztu. W skutek zażalenia opiekuna cyrkulowego, p. Józefa Filipowicza, furman, Abraham Bajcz, za przeciążenie konia wyrokiem sędziego pokoju 24-go rewiru z d. 5-go b. m. skazany został na karę pieniężną w ilości rs. 1 lub na dzień aresztu.

— W tych dniach, wskutek postanowienia władzy administracyjnej, inspektor kopalń węgla hr. Renarda w Sielech pod Sosnowicami, poddany pruski, Pohl, został wysłany do granicy bez możności powrotu. Wydalony Pohl zajmował posadę inspektora od lat blisko 30-tu i niedbale pełnił swe obowiązki, albowiem za niedozór nad bezpieczeństwem robotników w kopalni, co powodowało mnóstwo wypadków, kilkakrotnie był przez okręgowego inżyniera górniczego pociągany do odpowiedzialności sądowej.

— Śmiertelność w zeszłym tygodniu zmniejszyła się, zmarło bowiem 232 osób, czyli o 12 mniej, aniżeli w poprzedzającym; najwięcej ofiar zabrał nieżyty kiszek, mianowicie 49, zapalenie płuc 24, suchoty 17 i zapalenie mózgu 14; z chorób zakaźnych: błonica 16, ospa 5, odra 3, szkarlatyna 2, tyfus brzuszny 4; samobójstw było 2; w 47-iu wypadkach przyczyny zgonu nie wskazano; urodzeń było 299, a w tej liczbie 29 dzieci nieślubnych; małżeństw zawarto 91.

— Kasa miejska rozpoczyna jutro pobór opłaty za drugie półrocze r. b. od utrzymujących omnibusy, powozy i karety do wynajęcia, omnibusy hotelowe, dorożki i sanie po rs. 5 od konia, od furmanów zaś przewożących ciężary po rs. 2 kop. 50 za pół roku. Opłata winna być wniesiona w ciągu miesiąca, po czym od opóźniających się pobierana będzie kara w stosunku 50% od nieuiszczonej należności.

— Posiedzenie komisji przyrodniczej odbędzie się we czwartek, d. 15-go b. m., o godz. 8-ej wieczorem, w lokalu Towarzystwa ogrodniczego warszawskiego (Chmielna nr. 8).

— Z powodu otwarcia nowego gmachu komory składowej ma się w tych dniach odbyć obiad składkowy.

— Ministerjum spraw wewnętrznych zatwierdziło zapis, uczyniony przez ś. p. Władysława Walewskiego w sumie rs. 1,000 na rzecz budowy nowego kościoła we wsi Miłonicach, w powiecie kutnowskim.

— Rada miejska dobroczynności publicznej podniosła projekt powiększenia aposażenia urzędników kancelaryj szpitali warszawskich.

— Postanowiono ostatecznie, iż w r. b. ulica w b. koszarach mirowskich skanalizowana nie będzie, aż na wiosnę r. p.

— Na wakujący urząd pomocnika kasjera głównego kolei wiedeńskiej, opróżniony przez zgon ś. p. Stanisława Maciejewskiego, powołano p. Antoniego Zawierskiego, urzędnika tej kasy.

— Inspektor tutejszych kolei, Łaskin, wyjechał w dniu wczorajszym pociągiem nadzwyczajnym na rewizję kolei wiedeńskiej. Inspektorowi towarzyszą: dyrektor kolei, p. Karol Sulikowski, tudzież naczelnicy służby remontu, ruchu, trakcji i telegrafu.

— Marjan Gawalewicz, współredaktor *Tygodnika ilustrowanego*, wyjechał do Berlina.

— JE. ksiądz Henryk Kossowski, biskup-sufrogan djecezji kujawsko-kaliskiej, w powrocie z Odessy przyjechał do Warszawy i zamieszkał w pałacu arcybiskupim.

— Z teatru i muzyki.

* Zapowiedziane na sobotę przedstawienie opery „Rycerskość wieśniacza” odłożono do przyszłego tygodnia.

* W komedji Szekspira „Jak wam się podoba” główny popis znajdują: p. Ludowa w słynnej roli Rozaliny, oraz pp.: Frenkiel w roli błazna Probiezzyka i Prażmowski jako Orlando.

Sztuka ta grana będzie w przekładzie Ulrycha, ułożonym na scenę przez Helenę Modrzejewską.

* Z „Wiceadmirala” odbyła się dzisiaj w teatrze Letnim próba jeneralna.

Operetkę tę w głównych rolach zaprezentują panie: Czosnowska, Manowska, Majeranowska i Święcka, oraz pp.: Jarszewski, Jagielski, Morozowicz, Misiewicz, Olszewski, Rutkowski, Rzecznik i Turczyński.

„Wiceadmiral” we czwartek ujrzy światło kinkietów na scenie Letniej.

* Poranek na rzecz kasy pożyczkowej artystów, projektowany pierwotnie na d. 18-ty b. m., odbędzie się w d. 25-ym b. m. w teatrze Wielkim.

* Tytuł nagrodzonej na konkursie „Lutni” ballady Or—ot’a brzmi: „Śpiewak zwycięzca”.

Nowy konkurs rozpisany nie będzie. Or—ot’owi przyznano nagrodę drugą z zastrzeżeniem pewnych zmian w tekście.

* Wczorajszego wieczora znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Wielkim 673, Letnim 483 i Rozmaitości 361.

— Wystawa przyszłoroczna.

Dziś, o godz. 10-ej rano, odbyło się posiedzenie komitetu Towarzystwa wyścigów konnych w Królestwie Polskiem w kwestji przyszłorocznej wystawy.

Na narady te zaproszeni zostali, jako eksperci: pp. radzca Towarzystwa kredytowego Kłobukowski, Chaniewski, Gradenwitz i Józef Jeziorański.

Posiedzenie zagaił wiceprezes Towarzystwa, August hr. Potocki, dzięki inicjatywie którego wystawa przychodzi do skutku i w przemówieniu wstępnym wyłuszczył warunki, w jakich wystawa, ze względu na fundusze, jakimi Towarzystwo rozporządza, odbyć się może, fundusze te wynoszą tylko 5,000 rs., co zniwala do nadzwyczajnej oględności w urządzeniu jej, trwaniu, oraz wyborze miejsc.

Pierwszym punktem obrad był wybór miejsca; za najodpowiedniejsze zaś ku temu uznano część placu wyścigowego od trybuny bocznej aż do stajen, obejmującą około dwóch morgów przestrzeni.

Dla bliższego zbadania położenia rzeczy, cały komplet obradujących udał się na grunt, gdzie dokończono posiedzenia.

— Kamera dezynfekcyjna.

Sprawa budowy kamery jest już blizką urzeczywistnienia.

Inż. K. Klejber złożył p. prezydentowi miasta projekt, opracowany na podstawie wskazówek, udzielonych mu przez magistrat oraz przez urząd lekarski.

Według projektu, obowiązkowo będą dezynfekowane: starzyzna i tandeta w magazynach warszawskich.

Handlarze starzyzny i właściciele magazynów z tandetą, uchylający się od powyższych przepisów, pociągani będą do surowej odpowiedzialności sądowej.

Przedmioty zdezynfekowane zaopatrzone będą w odpowiednie plomby.

Dezynfekcja mieszkań ludności ubogiej uskuteczniąna będzie bezpłatnie, dla ludności mniej zamożnej za bardzo małą opłatą.

Zakład rozporządzać będzie ambulansami do przewożenia chorych na choroby zakaźne.

Dezynfekcją zarządzać będzie dr. Leon Neneki, administratorem zakładu zostanie inż. K. Klejber.

Administracja prowadzoną być ma na wzór zagraniczny.

Po latach 40-tu kamera przechodzi na własność miasta, któremu wszakże służy prawo wykupienia wcześniej zakładu.

— Zapomoga.

Dyrekcje kolei: wiedeńskiej, terespolskiej i nadwiślańskiej porozumiały się już w sprawie udzielania urzędnikom dodatku do pensyj z powodu drożyzny.

Według referatu, przedstawionego radom zarządzającym, urzędnicy familijni, pobierający pensję od rs. 600, mają otrzymać 10%, kawalerowie 6%.

Urzędnicy żonaci, pobierający pensje od rs. 600 do 1,200, otrzymają 8%; bezżenni są z listy zapomogowej wykreśleni.

Robotnicy warsztatowi i niższa służba mają otrzymać dodatek 10%.

— Budowa mostu.

Zwracamy uwagę tutejszych przedsiębiorców przewożowych na zamierzoną budowę mostu żelaznego na Niemnie pod Olitą.

Ze względu na trudności dostawy materiałów budowlanych od najbliższej stacji kolejowej Orany, odległej o 40 wiorst od Olity, inżynierowie, kierujący budową mostu, zamierzają sprowadzać potrzebne artykuły wodą od Grodna.

Koszty transportu, o ile nam wiadomo, wyniosą w przybliżeniu około rs. 50 na wagonie.

— W wagonach.

Niezależnie od zamierzonego wprowadzenia do pociągów kurjerskich wagonów restauracyjnych, ku wygodzie pasażerów, przebywających dłuższe prze-

strzenie, będą urządzone obiady, śniadania i kolacje w bufetach stacyj główniejszych w ten sposób, aby cały posiłek w odpowiednich naczyniach i na tacy, zastępującej stolik, mógł być podany do wagonu.

W tym celu konduktorzy otrzymają pewną ilość biletów, które pasażerowie z góry zakupią, a bufety stacyjne dostaną depeszę, jakie obiady, czy też śniadania lub kolacje należy na czas nadejścia pociągu przygotować.

Służba bufetowa wniesie tace z posiłkiem do tych wagonów, na których będą przez konduktorów wywieszane pewne znaki i bilety odbierze.

Taca z naczyniem zostanie odebrana na następnej stacji.

Powyzsze urządzenie zostanie wprowadzone na kolejach: wiedeńskiej (stacje: Skierniewice, Kutno, Włocławek, Koluszki, Piotrków i Częstochowa); terepolskiej (Siedlce i Łuków); nadwiślańskiej (Nasielsk, Nowy Dwór, Pilawa, Iwangród, Lublin, Trawniki) i dąbrowskiej (Radom, Bzin, Kielce, Sędziszew i Miechów).

== Bilon.

W dniu dzisiejszym pociągiem specjalnym kolei obwodowej przewieziono niezwykle ładunek.

Zawierał on paki z monetą zdawkową miedzianą w kwocie 10,000 rs.

Monetę na żądanie władz finansowych piotrkowskich wysłała mennica z Petersburga.

== Wywóz drobin.

Handlarze ptactwa domowego, operujący w okolicach pasu pogranicznego, wywożą za granicę wielkie transporty kur, gęsi, kaczek i indyków.

Ponieważ wzmagający się ciągle wywóz drobin za granicę wywołuje wzrost cen ptactwa domowego na targach miejscowych, handlarze-hurtownicy pociągnięci zostali do opłaty patentów pierwszej gildji.

Drobniejsi handlarze łączą się w spółki, wykupując jeden patent.

== Wścigi.

Znaczeniu sportowemu tegorocznych wścigów jesiennych wiele odjęły jednocześnie odbywające się wścigi konne w Odessie, które również jak i warszawskie zaczęły się w niedzielę i trwać będą przez dwa tygodnie.

Na tor odesski, z dość wysokimi nagrodami, wysłali wprost z Moskwy, po ukończonym sezonie swoje konie, pp.: Ludwik Grabowski (do Warszawy hodowca ten nadesłał tylko dwulatki), Ursyn-Niemcewicz i baron Stromberg, z Kijowa zaś udały się tam konie: hr. Józefa Potockiego oraz pp.: Dorożyńskiego i Skarżyńskiego.

Współzawodnictwo Warszawy i Odessy w urządzaniu wścigów jesiennych trwać będzie i w przyszłości, ponieważ Odessa kończy gonitwy całoroczne jako miasto krańcowe i z ciepłym klimatem, Warszawa zaś, ze względu na sezony w Kijowie i Moskwie, również wcześniej, jak obecnie w październiku, gonitw urządzać nie może.

== Sprawa cyrku.

Jeden z tutejszych agentów cyrkowych wyjechał za granicę, celem zakontraktowania nowej trupy.

Więść o wynajmie zimowego gmachu cyrkowego na zimę przez p. Gustawa Schumanna (ze Szwecji) nie sprawdziła się, zeszłoroczny zaś dzierżawca, p. Maksymilian Truzzi, oświadczył, iż w r. b. nie przybędzie.

Zdaje się, iż z powodu wysokiego cła i kosztów przejazdu prawdopodobnie przez zimę Warszawa nie będzie miała przedstawień cyrkowych.

== Tragiczny wypadek.

Do niezwyklej faktów należy zaliczyć samobójstwo, spełnione pod wpływem rozpaczki, wywołanej śmiercią ukochanego brata-bliźniaka.

W końcu z. m. zmarł na tyfus ś. p. Jan Górski, młodzieńiec liczący 26 lat, kandydat do posad sądowych w Kazaniu.

Ojciec, p. Czesław Górski, właściciel dóbr Siwice na pograniczu austriackim, nieopodal Żarek, wiedząc o gorącej miłości braterskiej, starał się przed drugim synem wiadomość o śmierci brata-bliźniaka jaknajdłużej zataić.

Ostatecznie p. Czesław Górski junior, pozostający na praktyce technicznej, jako inżynier w fabryce Augusta-hütte na Szlązku, dowiedział się, że ukochany brat nie żyje.

Młodzieniec, pod wpływem bezgranicznego żalu, w d. 9-y m. b. m. wystrzałem z rewolweru odebrał sobie życie.

Nieszczęśliwy ojciec utracił więc prawie odrazu dwóch dorosłych synów.

== Znaczna kradzież.

Władze policyjne warszawskie oraz powiatowe zajęte są pozakrywaniem sprawców kradzieży, spełnionej u rz. r. st. Aleksandra Moltego.

Złodzieje skradli panu M. kufer, w którym, oprócz rzeczy, znajdowało się: 6 biletów 5%, Banku państwa i-aj omisji z r. 1861-go, N.N.: 074622 na 1,000 rs., 087448 na 500 rs., 049651 i

046950 po 150 rs., 165104 i 165103 po 100 rs.; 4 bilety pożyczki wewnętrznej N.N.: 14162/34, 13029/49, 02521/18 i 85:8 37; list zastawny Banku włościańskiego № 5 serji 00283, dwie serje kasy państwa 4288752 i 4785851, oraz 50 monet srebrnych i dwie złote.

== Z ulicy.

Nocy dzisiejszej na ul. Kruczej, w pobliżu domu pod № 4-y m, został podniesiony jakiś człowiek w stanie bezprzytomnym, z ciężką raną na głowie.

W szpitalu Dzieciątka Jezus, dokąd rannego odwieziono, okazało się, iż jest to Maciej Sarnecki, ślusarz, zamieszkały pod № 29-y m przy ul. Wspólnej.

Na ul. Marszałkowskiej p. Szczepaniewska, wysiadając z wagonu tramwajowego, upadła tak nieszczęśliwie, iż uległa złamaniu nogi.

W przejściu przez ul. Chmielną Józef Godlewski uległ smutnemu wypadkowi złamania ręki w ramieniu, wskutek uderzenia odłamem gżemu z domu pod № 14-y m.

Loszwanowanego odwieziono do domu pod № 142-im przy ul. Marszałkowskiej.

== Desperatka.

Nocy dzisiejszej pod № 13-y m przy ul. Pięknej służąca, Marjanna Dzierżanowska, powiesiła się na haku w kuchni.

Ktoś wszedłszy do kuchni w samą porę, przeciął postronk i samobójstwu zapobiegł.

D., mocno osłabiona, udała się na spoczynek, odmawiając wszelkich wyjaśnień.

Po chwili zajrzano do kuchni, chcąc się przekonać, co się porabia.

Okazało się, iż D. uporeczywie trwała przy zamiarze odebrania sobie życia, albowiem znów się powiesiła.

I tym razem zamach się nie udał, lecz na pół uduszoną z trudnością zdołano do zmysłów przyprowadzić.

Desperatkę, ciężko chorą, odwieziono do szpitala Dzieciątka Jezus.

== Troje pokaszanych.

Pod № 12-y m przy ul. Ślizkiej pies jednego z lokatorów od paru dni okazywał objawy wścieklizny.

Właściciel psa, p. Julian Kicki, nie poznał się na tem i wczoraj, jak zwykle, głaskał oswoiłe zwierzę, które rzuciło się na K. i ukąsiło w nogę, oraz w rękę.

Pies wybiegł następnie do drugiego pokoju i pokasał Krynę Kicką, oraz Franciszkę Czarkowską.

Wszystkie trzy pokasane osoby leczą się u dra Bujwida.

== Trzy poparzenia.

W jednym z mieszkań pod № 13-y m przy ul. Waleców, 13-letni Stanisław Woźniak oblał się naftą, a później rozpałał ogień w piecu.

Płomień, w zetknięciu z garderobą chłopca, spowodował zajęcie się odzieży.

Woźniak, pomimo natychmiastowego ratunku uległ ciężkim oparzeniom i w stanie bezprzytomnym odwieziono go do mieszkania pod № 49-y m przy ul. Krochmalnej.

Na Woli Elżbieta Kruszewska, 5-letnia dziewczynka, przewróciła na siebie garnek z ukropem.

Biedne dziecko zostało tak boleśnie poparzone, iż życiu Kruszewskiej grozi niebezpieczeństwo.

Pod № 6-y m przy ul. Zgoda, Franciszek Woźniak, liczący 24 lata wieku, gotując farbę do zaprawiania podłóg, spowodował wybuch terpentyny.

Gasząc ogień, Woźniak uległ dotkliwemu poparzeniu twarzy i obu rąk.

== Pod kofami pociągu.

W dniu wczorajszym na 181-iej włoście kolei wiedeńskiej, pomiędzy stacjami Radomskiem i Widzowem zdarzył się nieszczęśliwy wypadek przejechania.

Miejscowy droźnik „obchodowy”, rewidując linję po przejeździe pociągu towarowego № 133, znalazł na planicy, w pobliżu szyn, straszliwie zeszpecone i okaleczone ciało ludzkie, brzośce w kałuży krwi.

Odcięte obie ręce leżały nieopodal korpusu; na głowie, powyżej prawego ucha, widniała głęboka rana, świadcząca o rozbięciu czaszki; prawa noga nosiła ślady uderzenia kół i silnego nadwężenia.

Jak się następnie okazało, był to mieszka niec wsi Gorzkowice, Stanisław Nowicki, w wieku lat 22, pochodzenia włościańskiego.

Dającego bardzo słabe oznaki życia odwieziono pociągiem towarowym № 144 do szpitala miejskiego w Radomsku.

Przyczyna wypadku niewiadoma.

Ankieta kartoflana.

Rozprawy wczorajsze w sekcji przemysłu rolnego potrąciły o jedną z tych stron drażliwych, które, ze względu na wyjątkowo ciężki rok ekonomiczny, z taką łatwością wszędzie napotkać się dają.

P. Luniewski w dłuższym referacie mówił o tegorocznym zbiorze kartofli, a zestawienia i cyfry, jakimi się w swej pracy posilkował, porównanie tegorocznej produkcji do potrzeb konsumpcji i wnioski ztąd wyprowadzone dały obfity materiał do wymiany zdań i poglądów, których wpływ nie pozostanie zapewne bez znaczenia na wytworzenie dokładnego pojęcia o istotnym stanie urodzaju różnych okolic kraju.

Według wskazówek mowy, rozmiary tegorocznego nieurodzaju kartofli uważaćby należało za zastraszające.

Ogólna produkcja nie dochodzi 33% zwykłego urodzaju, wskutek czego i cena kartofli trzyma się bardzo wysoko, że zaś uprawa produktu tego obejmuje w Królestwie 1/15 część ogółu gruntów, przeciętny zaś zbiór daje około 200 milionów pudów, z których 55% obracanych jest na pożywienie ludzi, a 18% na pokarm dla inwentarza, przeto tak znaczny niedobór w zbiorze zagrażałby bardzo smutnymi następstwami. Zamiast 200 milionów pudów kartofli, mielibyśmy ich zaledwie 70 milj. Zamiast 14 1/2 pudów, liczonych na potrzeby jednego człowieka, zostawałoby zaledwie 4 1/2 puda, nie mówiąc już

nie o gorzelniach, które, mając zbyt małą ilość produktu, musiałyby prawie zawiesić swą działalność.

Tak pesymistycznego poglądu prelegenta nie podzieliło wielu z obecnych na wczorajszym posiedzeniu ziemian. Przemówienia pp.: Klobukowskiego, Dmochowskiego, Jeziorańskiego, hr. Krasieńskiego i wielu innych sprawę samego nieurodzaju postawiły w nieco łagodniejszej formie; z danych zaś, na jakie mówcy ci powołać się mogli, dał się wyciągnąć jeden zasadniczy pogląd, że nierównomierność urodzaju jest główną cechą b. r. gospodarczego. Co do samego zbioru kartofli, wypadł też on rozmaicie: są okolicy, w których zaniechano zupełnie rozkopywania kartofli w ziemi wobec tego, iż koszt wydobycia przewyższyłby wartość produktu, są wszakże inne, w których, jak to wskazują same ceny targowe, urodzaj nazwać można średnim, a nawet dobrym.

Niedobór w tegorocznym zbiorze kartofli przybiera dopiero okoliczniejsze znaczenie wobec braku żyta. Ta ostatnia okoliczność, zmieniając do gruntu położenie rzeczy, wymaga również i poważnego traktowania.

Przedewszystkiem jednak, ażeby sytuacja mogła być dobrze oceniona, należy skonstatować istotny stan urodzaju kartofli w całym kraju. Zasadniczym punktem w tej mierze jest przeprowadzenie jaknajdokładniejszej ankiety, która, mając na względzie: ilość ogólnych zbiorów, stosunek pomiędzy produktem, otrzymanym przez własność większą i mniejszą, wreszcie zdrowotność i możliwość konserwacji otrzymanego plonu, dałaby dopiero podstawę do podjęcia dalszych kroków zaradczych. Naprzód materiał statystyczny, to rzecz główna, dalsze środki przyjdą same z siebie.

W konkluzji tych wywodów, a w części i zgodnie z wnioskami, postawionymi przez p. Luniewskiego, wczorajsze zebranie przyszło do przekonania, iż zanim cokolwiek innego da się przedsięwziąć, należy wybrać odpowiednią delegację, a zobowiązawszy ją do jaknajspieszniejszego działania, najdalej w ciągu tygodni paru, zgromadzić odpowiedni materiał statystyczny. Do delegacji tej zaproszono pp.: Jeziorańskiego, Donimirskiego, Adama Zakrzewskiego i Antoniego Zalewskiego.

W dalszym omówieniu traktowanego przedmiotu zauważono potrzebę z chwilą zebrania przez delegatów odpowiednich danych, zwołania ad hoc posiedzenia sekcyjnego, które nakreśli plan działania i zadecyduje o środkach przedsięwziąć się następnie mających. Naturalnie, że starania o obniżenie frachtu przewozowego od kartofli, dostawianych do miejscowości najwięcej nieurodzajem dotkniętych, w środkach tych pierwsze zajmą miejsce.

Jako charakterystyczne „pendant” do położenia obecnego, a nawet samego nieurodzaju kartofli, służąc mogą zapytania z różnych stron kraju w kwestji użytkowania wielu ziarn, do zarządu sekcji nadsyłane. Jedno z nich brzmi np., o ile przy podzeniu wódki kartofle zastąpione być mogą przez łubin i jaka może być tego ostatniego wydajność. Ch.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Jutro, o godz. 7 1/2 wieczorem, w biurze zarządu przy ulicy Królewskiej pod № 41-y m, odbędzie się posiedzenie komitetu budowy kanałów i wodociągów.

— Od d. 14-go października aż do odwołania obowiązującej będzie nowa taryfa na przewóz ochry w beczkach ze stacji Bzin kolei dąbrowskiej do stacji Petersburg kolei petersbursko-warszawskiej przez Iwangród, Łuków, Siedlce i Malkinię. Jednocześnie rury żelazne, stalowe i surowcowe będą taryfowane w związku petersbursko-ryzko-warszawskim podług opłat specjalnej taryfy № 3 tego związku.

ZESWIATA.

× Z Krakowa donosi nasz korespondent pod d. 11-y m. b. m.: „Henryk Sienkiewicz wyjechał ztąd do Zakopanego. — Adam Asnyk podał do południowej Francji. — Franciszek Piekosiński, dotychczas radca galicyjskiego wydziału krajowego, mianowany został profesorem wydziałnym na uniwersytecie tutejszym i obejmie katedrę, opróżnioną przez dra Michała Bobrzyńskiego. — Józef Rogosz wyjechał do Skolego i Kołomyi dla studjów z życia huculów. — Prezydent Krakowa, dr. Szlachetowski, wraz z delegacją, z kilku członków rady miejskiej złożoną, wyjechał do Lwowa dla narady z namiestnikiem w sprawie budowy nadzwyczaj kosztownej stacji kontumacyjnej w Krakowie. — Chór Towarzystwa muzycznego w dniach najbliższych wyjeżdża na prowincję dla urządzenia szeregu koncertów. — Niezwykle piękna pogoda i zapowiedzi jej długiej trwałości sprawiają, iż pokażna liczba osób wyjeżdża jeszcze na wies. W Szczawinie bawi dotąd kilkadziesiąt osób.”

× Ze Lwowa donoszą nam d. 10-go b. m.: „Uroczyste otwarcie roku szkolnego na uniwersytecie tutejszym odbyło się dziś rano. Zagaił je nowy rektor, prof. Balašits. — Zarząd lwowskiej wystawy sztuk pięknych pozyskał znaczną liczbę z wystawionych w Berlinie obrazów naszych artystów. — Dwaj intronizatorzy podwyższyli robotnikom płacę o 1 złr. tygodniowo, wobec czego uchwa-

liło zgromadzenie przyjął pracę w tych pracowniach. — Uroczyste otwarcie roku nowego na politechnice lwowskiej odbędzie się d. 14-go b. m. Prof. Gostkowski wygłosi odczyt na temat „Jak szybko można jeździć na kolejach”.

× **Dziwny zwyczaj.** Czego bo nieraz nie wymagały i nie wymagają od człowieka zwyczaje. Oto np. etykieta dworu francuzkiego w średnich wiekach nakazywała królowej Francji, jako znak żałoby po śmierci męża, sześciotygodniowe leżenie w łóżku. Przez cały ten czas pokój jej oświetano sztucznie, promień bowiem słoneczny nie miał prawa przecisnąć się do niego. Żalobę taką odbywała jeszcze królowa Marja po śmierci Ludwika XII-go w r. 1515-ym.

× **Także przepowiednia.** W rządzie najrozmaitszych przepowiedni, odnoszących się do osoby Boulanger'a, z jakimi dzienniki francuzkie wystąpiły po samobójczej śmierci jenerała, znalazła się i następująca. Dziennik *Patrie* z d. 30-go września r. 1888-go żartem doniósł o samobójstwie Boulanger'a na grobie... Wilhelma Tella. Owóż jenerał zastrzelił się na grobie także i również w d. 30-ym września. Wspomniany żart podpisany był pseudonymem Trébora, należącym do osobistości, znanej wśród młodej partji bonapartystów.

× **Kobieta o kobietach.** Gdy się pewnego razu zapytano lady Montague, czy nie wolałaby raczej mężczyzną być, jak kobieta, odpowiedziała: „Nie, zupełnie zadowolona jestem z płci mojej, chroni mnie bowiem od niebezpieczeństwa posiadania żony”.

× **Napad w wagonie.** Z Madrytu donoszą pod d. 5-ym b. m.: Naczelnik ruchu północnej kolei, Kazimierz Espinoza, zajął w dniu wczorajszym o godzinie 6-iej wieczorem miejsce w osobnym oddziale wagonu I-iej klasy, w kursjerskim pociągu, idącym z Madrytu do Galicji, gdzie inżynier udawał się w sprawach służbowych. Po wyruszeniu ze stacji Espinoza, w przekonaniu, iż sam jeden tylko znajdował się w wagonie, ułożył się do snu, zaledwie wszakże przysnął, gdy nagle poczuł na szyi uścisk dwóch silnych rąk, a zerwawszy się, ujrzał przed sobą zamaskowanego draba, powtarzającego mu klasyczną zwrotkę: „Pieniądze, albo życie!” Gdzie i jakim sposobem złoczyńca zdołał się ukryć przed odejściem pociągu, pozostało tajemnicą. Zrazu sądził inżynier, iż ktoś żartem pragnął go nastraszyć, gdy wszakże napastnik, który jakoś nie spieszył się wcale, dobył rewolweru, postać rzeczy zmieniła się; trzeba było myśleć o obronie. Espinoza wychylił się oknem, wzywając pomocy, turkot wszakże pędzącego pociągu zagłuszył głos jego. Napastnik tymczasem zmienił zamiar, schował rewolwer i dobył sztylet, z którym rzucił się na ofiarę, zadając jej rany na oślep. Wywiązała się zacięta walka. Inżynier, jakkolwiek kilkakrotnie, bo w plecy, rękę i nogę ranny, mimo upływu krwi, zdołał otworzyć drzwiczki wagonu, i już w pobliżu stacji Pozuelo, zepchnął opryszką na plant kolejowy. Ten ostatni potoczył się z nasypu w rów wypełniony wodą, zanim wszakże ze stacji wysłano za nim ludzi, zdołał zbiedz bez śladu. Za ujęcie go wyznaczono 1,000 pesetas.

× **Wygnyany basza.** Ahmeda Arabiego baszę, zapomnianego już dziś niemal rewolucjonistę, którego anglicy z powodu buntu jego przeciw kedywowi wywieźli na Ceylon, odwiedził temi czasy w willi „Glamis house” korespondent *Heralda* nowojorskiego. „Glamis house” nie zasługuje na miano rezydencji letniej, jest to raczej niewielki indyjski domek, tuż nad morzem w pobliżu Colombo, stolicy wyspy, położony. Urządzenie wewnętrzne willi jest więcej, niż skromne; Arabi basza bowiem nie mógł, jak inni wygnańcy, oszczędności swoich złożyć w banku angielskim. Były przywódzca powstania w Egipcie zestarzał się i osiwiał; pochylony, skarży się na artretyzm rąk i nóg, dolegliwości żołądka i bezsenność. Od rządu angielskiego pobiera miesięcznie 50 funtów sterlingów, podczas gdy inni wygnańcy otrzymują tylko 34 funty i 10 szylingów. Bo też Arabi dwie rodziny utrzymywać musi. Opuszczając Egipt, pozostawił tam dwie żony i sześcioro dzieci, a że rodzice żon tych nie zezwolili im na towarzyszenie wygnańcowi, basza, niewiele myśląc, pojął dwie inne, które go także sześciorgiem dzieci obdarzyły. Gdy zatem pierwszego każdego miesiąca Arabi odbiera czek z Londynu, dzieli go na dwie równe części, 25 funtów posyła do Egiptu, pozostałymi zaś 25 utrzymuje 9 osób. Nie dziwnego zatem, iż w ciągłych znajduje się kłopotach finansowych. Wygnaniec marzy o powrocie do Egiptu; wyrzeka się raz na zawsze polityki i poprzysiągł to nawet na Koran lordowi Dufferinowi i możnaby mu wierzyć na słowo, człowiek to bowiem złamany, niezdolny do czynu. Ale anglicy innego są przekonania i nie zezwalają nawet baszy na osiedlenie się na Cyprze, gdzie ostatecznie przenieść się pragnął, nie mogąc znieść klimatu Ceylonu.

× **Oczy.** Ciemno-niebieskie oczy u mężczyznz namionują organizację delikatną, subtelną, zniechęcającą; jasnoniebieskie, a szczególnie siwe odwagę, ruchliwość i siłę charakteru; piwne żywotność, krzepkość, umysł silny, głęboki; czarne energię, ale i brak wytrwałości; zielonawe siłę woli i żywotność obok samolubstwa. Szekspir miał oczy piwne, Swift niebieskie, Milton, Scott, Byron, Wellington i Napoleon I-szy siwe.

BANKI MYDLANE.

Na kolei.

Godzina 9-ta wieczorem.

Pasażer pociągu kurjerskiego do konduktora:

— Panie konduktorze! oto 50 kop. Położę się spać, obudzi mnie pan w Piotrkowie, tylko koniecznie! Będę prawdopodobnie spał mocno, bośmy wypili ze znajomym parę butelek. Budź mnie pan więc gwałtownie, a gdybym nie chciał wstawać, weź mnie pan za kark i wyrzuć z wagonu. Dobrze?

— Dobrze.

Godzina 3-cia rano.

Pociąg staje w Radomsku, czy w Częstochowie.

Pasażer się budzi i zrozpaczony wpada z wściekłością na konduktora:

— Takeś mnie pan obudził? A niechże to wszyscy djabli porwą! Za cóż ja panu dałem 50 kop.?!!!

A konduktor, strapiiony wielce, pyta sam siebie:

— Kogóż u diabła ja wyrzuciłem w Piotrkowie za kark z wagonu?!...

W imię obowiązku.

Sprawę, która wielkie wzbudziła zaciekawienie wśród ludności miejscowej i okolicznej, rozpatrywał niedawno temu po raz wtóry trybunał w Aix.

Po raz pierwszy sądzona była przed ośmiu laty; stała wtedy przed kratkami, jako oskarżona, ksiądz Jakub Dumoulin, pod zarzutem morderstwa, popełnionego w celu rabunku na osobie niejakej pani Blanchard, bogatej właścicielki ziemskiej z okolicy Aix.

Akt oskarżenia brzmiał:

Pani Blanchard około godz. 3-iej po południu przybyła do ks. Dumoulin, w celu odebrania od niego sumy 12,000 fr., złożonej na jego ręce dla ubogich, pozostających pod opieką miejscowego kobiecego Towarzystwa dobroczynności, któremu właśnie przewodniczyła ofiara zbrodni.

Do mieszkania księdza wpuścił panią Blanchard zakrytą kościoła, Kloser.

Gdy do wieczora w domu się nie pokazała, zaniepokojona rodzina przedsięwzięła poszukiwania. Wiedzano, gdzie się udała, zwrócono się więc przedewszystkiem po objaśnienia do księdza, który oświadczył, iż pani Blanchard była rzeczywiście u niego, odebrała pieniądze i, zabawiwszy jakieś pół godziny, odeszła. Że nie było komu jej przeprowadzić przez długie korytarze domu poklasztornego, ks. Dumoulin uprzejmie ofiarował się na przewodnika, pani Blanchard wszakże, wiedząc, iż cierpiącym był na nogi, ofiarę tę odrzuciła i, pożegnawszy go przy drzwiach mieszkania, sama udała się do domu.

Po paru dniach daremnych poszukiwań oddano sprawę w ręce policji, która w czasie rewizji gmachu poklasztornego w jednej z pustych, zamkniętych cel odnalazła ciało zamordowanej kilku pchnięciami noża kuchennego, w mieszkaniu zaś księdza chustkę do nosa denatki, oraz nóż kuchenny, którego wymiary odpowiadały zupełnie wymiarom ran na ciele ofiary.

Wobec poszlak powyższych uwięziono ks. Dumoulin i mimo zapewnien z jego strony, iż w zbrodni żadnego nie brał udziału, oddano go pod sąd przysięgłych i uznano winnym.

Skutkiem tego wyroku, oskarżony, po zdjęciu święceń kapłańskich, skazany został na dożywotnią deportację. Łagodząc okoliczności stanowiła opinja nieskazitelna, jaką cieszył się ogólnie ks. Dumoulin.

I dawno zapomniano już o nieszczej sprawie, gdy oto przed czterema miesiącami poczynione przez zakrytjstjana Klosera zeznania powołały ją ponownie przed kratki.

Zabójcą był ten ostatni. Dręczony wyrzutami sumienia, przyznał się do winy. Myśl zbrodni zrodziła się w nim w chwili, gdy denatkę wprowadził do księdza, wiedział bowiem, iż odebrać ma znaczne pieniądze. Ukrył się więc we framudze okna jednego z ciemnych korytarzy, którym pani Blanchard powracać musiała, a gdy nadeszła, rzucił się na nią znięcka i próbował zdusić. Następnie wciągnął trupa już, jak sądził, do pustej celi, celem spokojnego przeszukania kieszeni zamordowanej, i tu przekonał się, że jeszcze żyła, nożem zatem księdza, w który zaopatrzył się na wszelki wypadek, dobił nieszczęśliwą.

Dokonana jednak zbrodnia nie dawała mu spokoju, chcąc więc oczyścić sumienie, udał się nazajutrz do spowiedzi i wyznał ją przed ks. Dumoulin. Przed sądem i w czasie śledztwa milczał na razie, nie przypuszczając, aby księdza skazano, później zaś, po wyroku, nie miał już odwagi wyjawić prawdy.

Powtórnie na mocy powyższego zeznania zarządzone śledztwo potwierdziło je w zupełności. Uroczyste tedy uznano niewinność ks. Dumoulin, skazując natomiast rzeczywistego winowajcę.

Dzień powrotu był dla ks. Dumoulin prawdziwym trjumfem. Uwiadomieni wcześniej o jego przybyciu mieszkańcy miasta i okolicy tłumnie wylegli na spotkanie zacnego kapłana; w uroczystym pochodzie przeprowadzili go do tej samej świątyni, w której pełniąc obowiązki, w imię tych ostatnich dał dowód tak szczytnego zaparcia się siebie.

—k. s.—

— Na podupadłego syna pedagoga z 6-tem dzieci: J. M. w dniu 10 paźdz ernika, jako w dniu imieniu ś. p. Franciszka Dzieszkowskiego rs. 3.

— Na rzecz urzędnika syna znanego pedagoga: Od urzędników wydziałów kontroli i ruchu kolei nadwiślańskiej rs. 11.

— Na Schronienie dla nauczycielek: S. F. rs. 1.

— Dla najbiedniejszych: Z powodu zajścia na ulicy dnia 9 października r. b. A. T. rs. 1.

— Dla biura nędzy wyjątkowej: Maksymiljan Heryng rs. 3.

NEKROLOGJA.

† **Ś. p. Walenty Fuksiewicz,**

były felczer powiatu warszawskiego i obywatel m. Warszawy, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, zmarł dnia 12 października 1891 r., przeżywszy lat 61. Pozostawił w smutku córka, zięć i wnuczki zapraszają krewnych, kolegów i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 14 października, t. j. we środę, w kościele Panny Marji na Nowem Mieście, o godzinie 10-iej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i tegoż dnia, o godz. 4-iej po południu na cmentarz powązkowski. 2-3582-

+ Ś. Józefa z Poradowskich

Bychter,

wdowa po urzędniku kolei warsz. wiedz., opatrzona św. sakramentami, przeniosła się do wieczności w dniu 12 października, przeżywszy lat 78. Pozostali: córka, synowie, wnuki i wnuczki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w kościele św. Jana, we środę, o godz. 11-iej przed poł., a następnie na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 4-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —3583—

+ W dniu 14 października, jako w siedemnastoletnią rocznicę śmierci ś. p. **WIKTORA ERFORT**, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele powązkowskim, o godzinie 10-iej rano, na które pozostała żona wraz z dziećmi zaprasza przyjaciół i znajomych. —3577—

+ We środę, to jest dnia 14-go b. m., o godzinie 10-iej rano, w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) na Krak. Przedm., jako w wilję imienia

† **Ś. p. Jadwigi z Kruszyńskich Grabczewskiej,**

odprawiona zostanie za jej duszę msza święta, na którą pozostałe córki i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych.

+ W dniu 14-ym października r. b., to jest we środę, o godzinie 8-iej zrana, w kościele powązkowskim odprawiona zostanie msza święta za dusze ś. p. rodziny **Zakluczyskich**, a to z legatu przez niegdy Juljanę uczynionego; o czym rektor kościoła powązkowskiego interesowanych zawiadamia. —1379—

+ We środę dnia 2/14 października r. b., o godz. 10-iej zrana, jako w rocznicę śmierci ś. p. **Florentyny Aleksandrowny**

STAWIN,

odbędzie się msza, a następnie nabożeństwo żałobne, w cerkwi cmentarza prawosławnego wolskiego. —3578—

+ Na pociechę zboląłego serca mego po stracie najukochańszej matki mojej ś. p. **Rozalji Ignatowskiej**, w dniu 8-ym b. m. pochowanej. Bóg zesłał przyjaciół, którzy pojmując żal osierociałej, wielkimi przysługami złagodzić go pragnęli. Przez słów serdecznych „Bóg zapłać”, nie znając innego podziękowania, więc je składam szanownemu duchowieństwu, za bezinteresowną przysługę chrześcijańska, którzy choć w części zdołali go ukoić, również bractwu, przyjaciołom, znajomym, za liczne zgromadzenie się, składam najserdeczniejszą podziękowanie. **Córka Matylda Ignatowska.** 1418

Z Petersburga.

W *Graźdaminie* czytamy:

W departamencie lekarskim ministerjum spraw wewnętrznych poruszona została kwestja wprowadzenia nowej kontroli sanitarnej w miastach przez zastosowanie do wszystkich lokali zamieszkałych specjalnych książeczek sanitarnych, w których zapisywane będą wszelkie skargi lokatorów na niewypelnianie przez właścicieli domów tych wszystkich postanowień, jakie pod względem sanitarnym zastrzeżenie prawo. Istnieje przypuszczenie, że zastosowanie książeczek sanitarnych, jak to już jest przyjętem w zakładach handlowych, w każdym razie nada więcej legalny charakter wymaganom lokatorów i zapewni ściślejsze wykonywanie przepisów sanitarnych. Książeczki powyższe periodycznie kontrolowane będą przez lekarzy miejskich lub osoby, specjalnie ku temu wydelegowane.

„O ile—pisze dalej *Graźdamin*—polepszenie warunków zdrowotności w państwie, a zwłaszcza w miastach, jest niezbędnem, widać to szczególnie, ze sprawozdań komisji sanitarnych miejskich, które niejednokrotnie skarżą się na oplakany stan miast prowincjonalnych. Nawet w znaczniejszych miastach lekceważenie warunków sanitarnych ze strony mieszkańców dochodzi do najwyższego stopnia. Tak np. zwracano niejednokrotnie uwagę na zanieczyszczenie gruntu miast. Pod tym względem najszkodliwsiemi są doły kloaczne, które zanieczyszczają grunt na znaczną głębokość i ułatwiają odpływ nieczystości do wód zaskórnych. Walka z takim nie-normalnym stanem rzeczy należy do władz policyjno-sanitarnych, będzie jednak o wiele skuteczniejsza, gdy do pomocy przybędzie jeszcze udział publiczności, najbliższej zainteresowanej w zaradzeniu ziemi.”

Ta sama gazeta gdzieindziej pisze:

W ostatnich czasach mocarstwa zagraniczne za-

częły zwracać szczególną uwagę na swych konsulów, przypisując im coraz większe znaczenie, jako agentom handlowym i przemysłowym, nie zaś dyplomatycznym. Daleko zwłaszcza pod tym względem poszła Belgja. W małym tem państwie, poczynając od r. 1881-go departament konsulów przy belgijskim ministerjum spraw zagranicznych otrzymał zupełnie nową organizację z trzema sekcjami: muzeum handlowego, biura informacyjnego i redagowania sprawozdań konsulów. Te ostatnie dzielą się na terminowe, przysyłane perjodycznie w oznaczonym terminie oraz wypadkowe, w których konsulowie traktują o tym lub innym przedmiocie, mającym szczególne znaczenie w danej chwili. Oprócz podobnych instrukcyj, określających charakter doniesień konsulów, departament rozsyła im specjalne wydawnictwo, z którego czerpać mogą wszelkie potrzebne wiadomości, aby godnie odpowiedzieć swemu zadaniu; do obowiązków wreszcie konsulów należy przysyłanie próbek do muzeum z odpowiednimi objaśnieniami. Nie dość na tem: jeżeli konsul przyjeżdża na urlop do Brukselli, obowiązany jest odczytać urzędowy referat treści polityczno-handlowej i oznaczyć pewne godziny na przyjęcie kupców i przemysłowców miejscowych, pragnących porozumieć się z nim osobiście. Wielkie mocarstwa Europy zachodniej, jak: Anglja, Francja itd., w naśladowanie Belgji zaszły daleko, co zresztą przyszło im łatwo, ponieważ na wszystkich ważniejszych rynkach światowych z pomocą ich konsulom przychodzą osoby prywatne oraz należycie zorganizowane izby handlowe, dobrze świadome potrzeb miejscowych. Rosja pod względem informacji o stanie rynków zagranicznych liczyć musi wyłącznie na swoich konsulów. Jeżeli uznanem będzie, że obowiązki konsulów russkich zbyt są skomplikowane, jak np. na Wschodzie, to pożądanem byłoby przynajmniej urządzenie przy konsulatach biur informacyjnych, przeznaczonych wyłącznie na potrzeby handlu. W biurach tych należałoby skoncentrować najważniejsze informacje z dziedziny handlu, taryfy kolei russkich, frachty towarzystw żeglugi, premja towarzystw asekuracyjnych i t. d., z drugiej znow strony kupcy russcy mogliby posyłać tutaj cenniki swoich towarów. Takie biuro informacyjne nie byłoby zupełną nowością, ponieważ podobna instytucja była już zorganizowana w ostatnich czasach przez konsula amerykańskiego w Hawrze; bardzo być może, że przykład ten nie jest również zupełnie izolowany.

Mówiąc wyżej o ustawie konsularnej w Belgji—pisze dalej *Grażdanin*—wspomnieliśmy o muzeum handlowym w Brukselli, którego pożyteczność w sprawie rozwoju przemysłu i handlu skłoniła do urządzania mu podobnych nietylko w wielu miastach europejskich, lecz nawet w Tokio w Japonji. Organizacja tych instytucyj jest różną odpowiednio do różnych celów, jakie jej zakresłono; niektóre są prosto stałymi wystawami towarów, mających zbyt na rynkach zagranicznych, inne wreszcie zajmują się pośrednictwem na rachunek osób zlecających i rozsyłają próbki, oraz cenniki na główne rynki zbytu danego produktu. Dotąd w obrębie państwa russkiego istnieją zaledwie dwa takie muzea: jedno w Moskwie, poświęcone głównie celom drobnego przemysłu i drugie w Warszawie—wreszcie drobny skład towarów w Bukareszcie.

W końcu *Grażdanin* dodaje, że przy układaniu nowej ustawy konsularnej wzięte zostały pod uwagę wszystkie powyższe względy.

Dzienniki petersburskie donoszą w formie pogłoski, że p. minister spraw zagranicznych z powodu rozstrojonego zdrowia potrzebować będzie dłuższej kuracji, skutkiem czego poruszona została kwestja znalezienia mu zastępcy.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 13-go października. (Tel. Aj. p.)—*Birż. wiad.* słyszały, że ministerjum finansów udzieliło jeszcze pozwolenia na wywóz za granicę tych partij makuchów, które sprzedane zostały nabywcom zagranicznym przed datą zakazu eksportu, t. j. przed d. 26-ym września st. st.

JUBILEUSZ VIRCHOVA.

Berlin 13-go października. (Tel. pr. K. W.)—Wszystkie pisma liberalne są dzisiaj poświęcone obchodowi jubileuszu Virchova z powodu siedemdziesiątej rocznicy urodzin jego. Wysławiają go, jako szermierza parlamentarnego, jako członka muni-cypalności, antropologa, patologa i anatoma. Wiele dzienników zamieszcza portrety Virchova. *Berliner Tageblatt* wydał osobny numer, poświęcony znakomitemu mężowi, równie zasłużonemu na polu wiedzy,

jak na arenie parlamentarnej. *Medicinische Wochenschrift* wydała również numer jubileuszowy. Kongres medycyny wewnętrznej zamianował jubilata swoim członkiem honorowym.

Berlin 13-go października. (Tel. pr. K. War.)—Wczoraj wieczorem udała się do Virchova deputacja frakcyj wolnomyślnych w parlamencie rzeszy i w sejmie pruskim z Eugenjuszem Richterem na czele, dla doręczenia mu honorowego daru. Jest nim wspólna, masywna kolumna srebrna, wyobrażająca alegorje lekarskiej treści.

ROKOSZ W URUGWAJO.

Paryż 13-go października. (Tel. pr. Kur. W.)—W Montevideo (Urugwaj) wybuchnął rokosz, który wszakże został podobno stłumiony. Rząd tamtejszy ogłasza, że w stocznej walce wiele osób było zabitych i rannych. (Aj. półn.)

TAJNA UMOWA.

Nowy Jork 13-go października. (T. p. K. W.)—*New-York Herald* donosi, że pomiędzy Niemcami i Unją północno-amerykańską przyszło do osobnej umowy, na mocy której zboże amerykańskie ma wstęp wolny od cła do Niemiec, poczynając od chwili opublikowania umowy, cukier niemiecki zaś ma wstęp wolny od cła do Stanów Zjednoczonych od nowego roku.

Wiedeń 13-go października. (Tel. pr. K. W.)—Wczoraj książę Aloizy Lichtenstein wygłosił mowę relacyjną do wyborców swoich w Doeblingu, w której utrzymywał, że ludzkość dzisiejsza dzieli się na żydów i antisemitów. Innej alternatywy niema.

Presburg 13-go października. (T. p. K. W.)—Z powodu punującej tu ospy i tyfusu, szkoły zamknięto.

Lipsk 13-go października. (Tel. pr. Kur. W.)—Policja skonfiskowała Paascha „List otwarty do kanclerza państwa”.

Sofja 13-go października. (T. p. Kur. W.)—Sobranje zwołano na d. 27-my b. m.

Belgrad 13-go października. (Tel. pr. K. W.)—Sesja skupczyzna zwołana została na d. 1-szy listopada.

Berlin 13-go października. (Tel. pr. Kur. W.)—Kubie w gotówce [ ] [ ] (wczoraj 212.50)
Ruble na dostawę [ ] [ ] (wczoraj 212.25)

Ceny chleba.

W dzisiejszem rannem wydaniu *Kurjera* zamieściliśmy notatkę w sprawie obecnych cen pieczywa w Warszawie.

Zapowiedziana przez piekarzy warszawskich norma z dniem dzisiejszym cen zwyczajnego chleba pyłowego już nastąpiła, stanął on bowiem o pół kop. na funcie, a nawet więcej i tylko nieznaczna ilość piekarni, przeważnie drobniejszych, utrzymała ceny dotychczasowe.

Ceny chleba będące w mowie wahają się pomiędzy 4½ a 5½ kop. za funt. Różnica ta zależną jest głównie od gatunku towaru.

Ceny zwyczajnego chleba razowego oraz pieczywa pszennego nie uległy zmianie.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— *Haka*.—Szkola ogrodnicza we wsi Szastnowka (gubernja czernichowska) przyjmuje kandydatów z kwalifikacją 2-jej klasy powiatowej lub gimnazjalnej. Kurs nauki od 4—6-ju lat, stosownie do tego, jakie gałęzie nauk agronomicznych pragnie kandydat ukończyć. Opłata roczna rs. 20, dla pensjonarzy zaś rs. 150. Do 1-jej klasy należy mieć najmniej 16 lat wieku. Po ukończeniu szkoły i 3-letniej praktyce gospodarskiej kandydat otrzymuje świadectwo uczonego i rządowy.

— *Panu S. K.*—Według wydanych w r. b. przepisów, do polskiego ruszenia mogą być tylko powołani mężczyźni, którzy ukończyli 43 lat wieku, przekraczający przeto ten wiek wolni są od obowiązków służby.

— *Et. Nell.*—Wszelkie dzieła naukowe można przeglądać w „Czytelniku nowości”, Nowy-Świat, 21. Bliższe szczegóły na miejscu.

— *Panu Arnoldowi F.*—Wiedzieliśmy, lecz nie mogliśmy na razie zażytkować.

— *Ziemiannce*.—List skreślony gorąco i opatrzony argumentami wymownymi, lecz czy sz. pani wiadomo, iż sprawa serwitutów ma u nas całą literaturę? Wszystkie te argumenty już od 25-ju lat zostały wyczerpane zarówno w prasie, jak broszurach i dziełach specjalnych.

— *Dyamentoni*.—Zdolności do wierszowania w wierszach pana nie widać, a chociażby nawet i była, to bez prawdziwego talentu poetyckiego, którego przez studia się nie nabywa, nie warto tracić czasu na jej rozwijanie.

GIEŁDA.

Warszawa d. 13-go października.

Dzisiejsze poranne szacowania berlińskie zapowiadały nam 211.25 i 211, co odpowiada kursom 47.35 i 47.40 bez kosztów. Nasze zebranie rozpoczęło obroty kursem 47.35 (równia 211.25 m. bez kosztów) za Berlin wpląto-wo, lecz obniżyło tę cenę do 47.25 (t. j. 211.60 m. za 100 rs.). Różnice tworzyły dziś 10 kop. na korzyść rubli i 25 kop. na korzyść Berlina przy porównaniu wczorajszego kursu końcowego. W dostawach robiono dziś niewiele. Sprzedano dostawy z odbiorem stałym w końcu b. m. po 47.32½ i 47.22½ i z odbiorem codziennym względnie do woli zbywającego do końca b. m. po 47.25.

Waluty obce w średnim ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 47.35, 47.32½, 47.30, 47.27½ i 47.25, przeważnie jednak po kursach 47.30 i 47.27½. Londyn krótki zbywano, według ceduły, po 9.55. Paryż krótki brano po 38.25, 38.15 i 38.10, jak twierdzi ceduła. Za Wiedeń krótki osiągnano, stosownie do notowania ceduły, 82.30.

W papierach obroty niewielkie, przy tendencji cokolwiek słabszej. Żądano za listy likwidacyjne 97.75 i 97.50, względnie do wielkości odcinków bez nabywców. Wschodnie pożyczki w zafiarowaniu nominalnem po 101.25 II em. i po 102.25 III em. Pożyczkę wewnętrzną 4% z r. 1887-go ceniono po 96.25, bez ruchu.

Listy zastawne ziemskie starano się umieścić po 100.90 I s. i po 100.30 II, III, IV i V-jej s., a umieszczono kilka tysięcy I s. po 100.75 i 100.65 oraz kilka tys. V-jej ser. po 99.95 i 99.90. Listy zastawne miasta Warszawy ofiarowano po 102 I-jej s., po 101.75 II-jej s., po 101 III-jej s., po 100.50 IV s. i po 100.25 V s., wzięto kilka tysięcy II-jej s. po 101.30, kilka tysięcy IV-jej po 10.30, oraz kilka tys. V-jej po 160.10 i 100.

Ulokowano kilkadziesiąt akcji Banku handlowego w Warszawie po 364 i 366.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych mocne, wyczekujące.

Nieurzędowo żądano za Berlin krótki 47.40, za Londyn krótki 9.56, za Paryż krótki 38.30 i za Wiedeń krótki 82.20. Kupony celne 1.54.

Okowita. Z powodu zupełnego braku dowozów, nie dokonano żadnej tranzakcji, wobec czego ceny są nieuregulowane. Usposobienie bardzo mocne.

Ceny warsz. Tow. ocz. i sprz. spir. 11.55.

Sprawozdania z targów.

Targ zbożowy na placu Witkowskiego w dniu 13-ym października. Po paru dniach bezczynności z powodu świąt u izraelitów, żądno zmiany na lepsze nie zeszyły na targu zbożowym w dniu dzisiejszym. Dowozy mało. Pszenicy wystawiono na sprzedaż 400 korey i przy tendencji wyczekującej płacono za wyborową 8.40—8.50, za białą 8—8.10, gatunki gorsze bez obrotu. Żyto bardzo mało, dowieziono tylko 100 korey, usposobienie również niezdecydowane. Sprzedano tylko jedną drobną partijkę gatunku dobrego, za którą po 7.35 zapłacono. Dowóz owsa wynosił 100 korey. W nieznacznych ilościach kupowano 3.10—3.50 stosownie do gatunku. Grochu ładnego nadeszło 50 korey, zbywano go po 7.70. Za pud siana płacono po 35—40 kop., za pud słomy po 28—30 kop.

Magazyny tranzytowe przy stacji Praga kolei warszawsko-terespolskiej.

Sprawozdanie z dnia 10 października 1891 r.		
	wyszło:	pozostało:
Żyta	1 wagonów	141 wagonów
Owsa	5 " "	84 " "
Mąki żytniej	" "	27 " "
Mąki pszennej	" "	25 " "
Kaszy jaglanej	" "	219 " "
Kaszy gryczanej	" "	" "
Ryżu	" "	3 " "
Pszenicy	3 " "	17 " "
Jęczmienia	1 " "	18 " "
Grochu	" "	3 " "
Gryki	" "	" "
Cebuli	" "	" "
Fasoli	" "	6 " "
Łoju	" "	" "
Makuchów	" "	6 " "
Mąki kartoflanej	" "	26 " "
Cukru	" "	" "
Rodzenków	" "	" "
Żelaza	" "	1 " "
Tranu	" "	" "
Razem 10 wagonów		576 wagonów.

Wełna. Od ostatniego naszego sprawozdania, dokonano następujących tranzakcyj na prowincji, w Bielsku (gubernja plocka) zakupiono do Łodzi około 110 cent. wełny grubszego gatunku po cenie około pięćdziesięciu kilku talarów za centnar. W Lipnie wełny również grubszego gatunku nabyto około 80 centnarów po cenie odcinków niższej; w Plocku dla russkiego fabrykanta parfyje wełny po pięćdziesiąt kilka talarów za cent. W Białymstoku zakupił kupiec z Berlina około 1,000 pudów wełny pochodzącej z Buchary po cenie około rs. 6 za pud; w Żarku kupił spekulant około 300 centnarów wełny średniej po 60 talarów, wełna ta nadeszła w tych dniach do składów bankowych; w Białymstoku sprzedano do Łodzi kilkadziesiąt pudów wełny russkiej po rs. 19 za pud. Z zagranicy przychodzą zapytania o wełnę garbarską litewską, ale wełny tej brak na targu. Remanent w składach Banku Państwa wynosi obecnie około 31,500 pudów wełny, z których 8,000 pudów jest własnością fabrykantów. W roku zeszłym zapasy były znacznie większe i znajdowały się przeważnie w pierwszym ręku, podczas gdy w tym roku prawie cały remanent jest własnością kupców tutejszych i prowincjonalnych. Zapasy składają się przeważnie z lepszych gatunków wełny sukienicznej, na prowincji zaś zapasy są większe i obfitują w gatunki średnie, które od zeszłego roku są w niedobrym; grubsze zaś gatunki włóściąskie mają więcej odbiorców i w Łodzi w Białymstoku.

BIURO INFORMACYJNE O NEDZY WYJĄTKOWEJ
 sprawdzonej przez siostry miłosierdzia, poleca miłosierdzia
 publiczności warszawskiej:
 Tamka № 35.—Posiedzenie dnia 8 października 1891 r.

Nr domu	Ulica	Nazwisko lub initiale	U W A G I
5	Mirowska	Perchold Julja	Wdowa, dzieci dr. 5.
11	Zgoda	Puszczynska M	Mąż nieobecny, dzieci dr. 5.
63	Złota	Klempnerowski	Zona chora obt., dz. dr. 5-ro.
31	Lucka	Piwecka Zofja	Mąż w Brazylii, dz. dr. 4-ro.
7	Wronia	Florczak Fran.	Zona chora, dz. dr. 4-ro, matka stara.
76	Pawia	Jankowska Fr.	Wdowa, dz. dr. 4-ro.
42	Pawia	Paliszewska T.	Mąż ciężko chory, dz. dr. 4.
42	Smocza	Malinowska L.	Mąż ciężko chory, dzieci dr. 5.
17	Freta	Godziszewska	Wdowa chora, dz. dr. 3-je.
42	Pawia	Nowicka Wal.	Mąż ciężko chory, dz. dr. 3-je.
5	Moskiewsk	Kalinowska P.	Chora wraz z mężem, dz. dr. 6
24	Czerniak	Jonkiel Anton.	Wdowa chora dz. dr. 5-ro.
7	Szumowiz	Gajewska Jul.	Chora, mąż nieob., dz. dr. 5.
25	Moskiewsk	Szaja Mineki	Chory, żona ciężko chora, dz. dr. 4-ro.
12	Środkowa	Stodkowska Z.	Chora wraz z mężem dz. dr. 4

W dobrach Willanowskich

zachodzi w roku bieżącym
Sprzedaż drzewa z poręb bieżących i zaległych, mianowicie:

W leśnictwie Zastów sztuk 6,361, w leśnictwie Kabaty sztuk 621 i w leśnictwie Chojnów sztuk 3,688. Wiadomość w biurze administracji dóbr w Willanowie. Deklaracje mogą być składane w temże biurze do dnia 1-go listopada n. s. r. b. Wybór kupca administracja dóbr sobie zachowuje. 3520

3580 Dr **Grodzki** leczy choroby **sekretne** oraz **niemoc** wskutek takowych. Krak.-Przedm. 63.

DOM ZDROWIA

Doktora E. DOBRSKIEGO
Aleja Róż 10. Zakład leczniczy przeznaczony dla stałego pomieszczenia chorych. 5r

— „**PLUTON**“ fabryka palenia **kawy i cykorji.**—Otwarta **filja** przy ulicy **Nowo-Miodowej 2** sprzedaje wszelkie gatunki **kawy palonej, cykorji** własnego wyrobu—**kawę sytnią i sołedziową.** 3514

— Nieproszonego przez nikogo na opiekuna dla mnie a strzelającego od lat kilku z za płotu autora przesyłanych pod moim adresem anonimów uprzedzam, iż pociski jego nikczemne w odpowiedzi znajdują zawsze tylko pogardę. Pogrożki zaś, dotyczące podkopania bytu mego i mojej rodziny, spotykają się z wyrwałą a sumienną pracą, która oddawna już zarobiła sobie na szersze uznanie, również zatem chybiają i wobec ich bezpodstawności zawsze chybią celu.

Marjan Olszewski,

3575 Właściciel Instytutu gimnastycznego.

14 Długa 14

T. GRODZICKA

właścicielka magazynu mód, po powrocie z zagranicy sprowadziła wielki wybór kapeluszy oryginalnych paryzkich i sprzedaje po cenach bardzo przystępnych. 3583

T. Grodzicka.

3579 **Witold Aleksandrowicz**, profesor śpiewu, przeprowadził się na ulicę Senatorską nr 10.

— Instytut leczniczo-gimnastyczny i szkoła fechtunku **Miodowa nr 3, aleja Jerolimska nr 31.**—**M. Olszewski.** 3501

Xawery Krysiński

advokat przysięgły Miodowa 17 przyjmuje codziennie do 10-ej rano i od 5-ej po poł. 3547

Dr Rudolf Goldberg

b. ordynator szpitala w Plocku, osiedliwszy się w Warszawie zamieszkał przy ul. Elektoralfiej 51.

W. TRYNISZEWSKI i S-ka

Senatorska nr 8,

polecają świeży, gruboziarnisty, mało solony

Kawior Astrachański

po cenach umiarkowanych.

Sprzedaż w kantorze.
 Pp. Handlującym znaczny rabat. 3554

LEKCYJ TAŃCA

udzielam u siebie i po domach prywatnych **Senatorska nr 29, m. 18.**
 3540 Art. Teatrów Warsz. **Pflanc.**

— **Gabinet dentystyczny Dr A. L. James Loewy** Włodzimierska 12. Przyjmowanie cborych od 11—4-ej. 1401r

MAGAZYN FUTER

TYTUSA KOWALSKIEGO
 d. J. Penkala

ul. **Senatorska nr 10, w Warszawie**, poleca dobór najpiękniejszych futer damskich i męskich, oraz błamów i skórek. Piękne nowe fasony sprowadzone z Paryża. 1356r

— **1-sza Mleczarnia Sterylizacyjna** **Podwale 19** rozseła mleko do mieszkań. 3558

— Dentysta **Zofja Gutzman** wstawia zęby sztuczne, leczy i plombuje. Przyjmuje codziennie od 10—5-ej po poł. Szpitalna 3. 3544

Dr med. **Adolf Kozerski**, odbywszy praktykę szpitalną jako hospitant kliniki profesora Kaposięgo w Wiedniu, udziela porady lekarskiej w chorobach skórnych i wenerycznych rano do 9½, po poł. 4—6. Od 1—2 przyjmuje wyłącznie kobiety. **Próżna nr 3.** 3489

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 13 października 1891 r.

W eksle.	Żąd.	Plac.
Berlin 100 mar. z krót. term.	—	—
Londyn 1 funt. ster.	—	—
Paryż 100 franków	—	—
Wiedeń 100 guld.	—	—
Papiery publiczne:		
5% Listy zast. z r. 1869 duże	100.90	—
male	—	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	102.00	—
II	101.75	—
III	101.00	—
IV	100.50	—
V	100.25	—
Listy zast. m. Łodzi serji I-ej	—	—
4% Listy likwidacyjne duże	97.75	—
male	97.50	—
Bilety Banku Ces. ser. I, II i III	—	—
Ros. Poż. Premjowa z r. 1864	—	—
1866	—	—
I i ożyczka wschodnia rs. 100	—	—
II	101.25	—
III	102.25	—
4% nowa pożyczka	98.25	—
Listy wileńskie długotermin.	—	—
Akcje i obligacje:		
Obligacje miasta Warszawy	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-w. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-b. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-terespol.	—	—
Akcje dr. żel. fabr.-łódzkiej	—	—
Akcje Banku handl. warsz.	—	—
Akcje Banku dyskont. warsz.	—	—

Dostać można we wszystkich znaczniejszych księgarniach.

Kartki z życia kobiety

przez **ESTEJE.** 756r

Powieść odznaczona zaszczytnie na konkursie „Kurjera Warszawskiego”, z 52 ilustracjami w tekście Czestawa Jankowskiego. Cena rs. 2, z przesyłką pocztową 2.20. **Skład główny w księgarni nakładowej S. Lewentala, Nowy-Swiat № 41.**

! WYPRZEDAŻ!

pełna porcelany, szkła, tac, noży, zabawek, z powodu zwinięcia interesu **№ 41. Nowy-Swiat № 41.**
Wereitin. 1416

Wartość kuponu:

(po potrąceniu podatku skarbowego)
 Od Listów zas. ziemskich 5%, kop. 146^s
 Od Listów zast. m. Warszawy kop. 15^s
 Od Listów zast. m. Łodzi kop. 213⁷
 Od Listów likwidacyjnych kop. 139^s
 Od Obligów m. Warszawy 237^s

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO

Dnia 13 października 1891 r.

	Pud		Korzec	
	od	do	od	do
Pszenica 242 sm. i ord.	—	—	—	—
pstra i dobra	—	—	—	—
biała	—	—	800	810
wyborowa	—	—	840	850
Żyto wyborowe 232 funt.	—	—	735	—
średnie	—	—	—	—
wadliwe	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—	—	—
Owies	—	—	310	350
Gryka	—	—	—	—
Rzepak letni	—	—	—	—
zimowy 212 funt.	—	—	—	—
Rzepak rapos. zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—	770	—
Kasza gryczana	—	—	—	—
Kasza jaglana	—	—	—	—
Siana pud.	35	40	—	—
Słomy pud.	28	30	—	—

Księgarnia, Skład Nut i Czytelnia

Juljana Guranowskiego,
 przeniesione zostały do innego sklepu
 w tymże domu, 1402
 przy ulicy **SENATORSKIEJ** № 32.

Nagrody rs. 50.

W Piątek d. 9 Października, o godz. 8-ej wieczorem, w przejeździe z dworca Petersburskiego zginęło zawinięcie drelichowe, koloru brązowego, spięte rzemykami, w którym znajdowały się prócz palta zimowego, pleda i worka futzanego do nóg, papiery i rachunki oraz książka do kopjowania. 1431

Zwracający
Papiery i Książkę,
 zatrzymać sobie może palto i inne rzeczy, a oprócz tego natychmiast odbierze od rządu do-
 nu, Nowy-Swiat № 41, po yszki nagrod.

Z powodu zgonu właściciela cukierni pod firmą **J. Baese w Dynaburgu**, jest ta

CUKIERNIA

egzystująca lat 38 do sprzedania. Mający chęć nabyć, może o warunki wprost tam się odnieść lub u p. Riese i Piotrowskiego, ulica Elektoralfna 23 dowiedzieć. 1427

LOKAL z motorem parowym,

obfitością wody i domem mieszkalnym, pod fabrykę barwników lub przetworów chemicznych, do odnagęcia w Łodzi.—Wiadomość i plan fabryki udzielają pp. Rajchman et Frencler w Warszawie, Senatorska 26. 1658R

Do Towarzystwa Osób muzykalnych,

które pielęgnuje śpiew chórowy w języku niemieckim, poszukuje się jeszcze kilku dam i panów ze stanu inteligentnego. Łaskawe adresy proszę nadesłać pod H. L. 100 do Kurjera Warszawskiego. 1430

Sklep do sprzedania

Spożywczo-Kolonjalno-Dystrybucyjny, ze Składem Piwa. Wiadomość w sklepie Strausa, Marszałkowska Nr 138. 1429

Przeniesiony Kantor

F. ŁAPIŃSKIEGO,

z ulicy **Jerolimskiej** № 63, na ulicę **Marszałkowską** № 101 (róg Jerolimskiej, dom L. Marconiego).

Najdawniejszy. **27 lat** egzystujący handel **Węglem i Drzewem.**
 Kantor otwarty od godziny 8-ej rano do godziny 7-ej wieczór. 1496r
 Skład ulica Towarowa № 2, otwarty od godziny 6-ej rano do godziny 7-ej wieczór.

Telefony. **F. ŁAPIŃSKI.**

MASZYNY DO SZYCIA

„SINGERA,”

Z FABRYKI

Towarzystwa Akcyjnego dawniej Seidel & Nauman z czeladkiem bez nawlekania, szyjące lekko i cicho. Z przyrządem do chrabiania dziurek wykonywającym 1,500 dziurek dziennie.

Zadatek mały, spłata tygodniowa po **Rs. 1.**
 Dwuletnia gwarancja.
 Do nabycia tylko w moim sklepie
 przy ulicy **Senatorskiej** Nr 22, róg **Bielarskiej.**
K. Koperski.
 1610R

WYSTAWA HYGIENICZNA DYPLOM UZNANIA 1887 R.

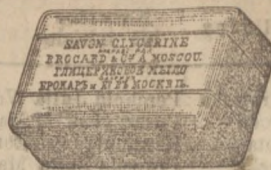
FABRYKA OBIĆ PAPIEROWYCH I CERAT

pod firmą J. FRANSZEK,

posiada zawsze na składzie: Obicia papierowe najwspanialszych deseni i kolorów, w gatunkach od najtańszych aż do wspaniałych, imitujących materje złotem i srebrem przerabiane, które na żądanie i w kolorach podług materji meblowych wykonywają się. Fabryka zwraca uwagę, że do obić używa farb zupełnie dla zdrowia nie szkodliwych, za co na Wystawie Hygienicznej odznaczona została **Dyplomem Uznania**.
Ceny stałe i umiarkowane, na żądanie wysyła się na prowincję zdolnych majstrów do wyklejania całych mieszkań. — Za akuradne wykończenie robót poręcza się.
Próby na każde zapotrzebowanie franco i gratis. — Wielki wybór Cerat i Rolet.
Główny Skład w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście № 15.

797r

MÉDAILLE D'OR
EXPOSITION UNIVERSELLE PARIS 1889

Savon Glycerine

NON TRANSPARENT

PRÉPARÉ PAR

BROCARD & CIE

À MOSCOU.

EVITER LES CONTREFAÇONS

Skład fabryczny przy ul. Leszno № 1.

W mieście WILNIE,

w gmachu Hotelu „Europejskiego,” położonego w samym środku miasta, jest do wynajęcia od dnia 23 Kwietnia (5 Maja) roku następującego 1892

SKLEP OKAZAŁY

prześlicznie odrobiony, zajęty obecnie przez firmę Żyrardowska. — Do sklepu dodaje się pomieszczenie obszerne i dobrze urządzone w piwnicach sklepionych, służące mogące na skład towarów lub inny odpowiedni użytek.

Sklep powyżej wymieniony, tak pod względem miejscowości, w której się znajduje, jakoteż dogodności wszelkich i wykwintnego wykończenia szczegółów, uważa się za **najpierwszy w mieście.**

Dla powzięcia informacji o warunkach umowy, udawać się należy do Kantoru Hotelu „Europejskiego” w Wilnie. 1660r

KAPELUSZE dla DAM

w najmodniejszych fasonach,

po możliwie najniższych cenach, poleca

1641r

WIEDEŃSKA FABRYKA KAPELUSZY
Marcelego Wilden'a,
59. Nowy-Świat 59.

wprost Ordynackiego.

Zwraca się uwagę na nowy adres. — Kapelusze do przefasonowania przyjmują się.

Za połowę wartości

Zupełna Wyprzedaż
MYDEŁ TOALETOWYCH
i KOSMETYKÓW

z powodu zwinięcia magazynu perfumeryjnego

Wł. RUSSYANA,
ulica Senatorska Nr 10.

Szafy i całkowite urządzenie sklepowe do sprzedania.

Za połowę wartości

OGŁOSZENIE.

15 (27) Października 1891 r. we wsi **Blachownia**, powiatu Częstochowskiego, w zarządzie dóbr **NAJ-JASNIEJSZEGO PANA**, odbywać się będą licytacje stanowe bez nadlicytacji, głośne i przez opieczetowane deklaracje, na

Sprzedaż poręb kolejnych, przeznaczonych na całkowite ścięcie, w wydziałach: Trepizury, Blachownia, Wręczyca, Zakrzew, Zagórze, Kocin i Ostrowy.

Szczegółowe warunki sprzedaży i ścięcia, jak również wiadomości o rozmiarach i cenach poręb, są obecnie do przejrzania w zarządzie dóbr Blachowni, każdego dnia, wyjąwszy świąt, od godziny 8-ej rano do 6-ej wieczorem.

Obejrzenie poręby w naturze dozwala się codziennie po poprzednim zameldowaniu się u miejscowego podleśnego.

Licytacje rozpoczną się o godz. 12-ej w południe. Opieczetowane deklaracje z odpowiednią kaucją przyjmują się w zarządzie dóbr do rozpoczęcia licytacji.

1637r

ESSENCJA OCTOWA

czyli Ocet skoncentrowany

FABRYK

Krell & Co w Grodzisku,
G. Ottmann & Co w Sroduli,

uznany za najlepszy przez wiele powag lekarskich, zawiera 80% czystego kwasu octowego. Przez prostą domieszkę wody, otrzymuje się z jednej butelki essencji 40 równiej wielkości butelek najlepszego octu stołowego lub 10 butelek mocnego octu do marynat. Ocet ten nie zawiera żadnych części składowych, wywołujących fermentację i dla tego też nie mętnieje i lepiej niż każdy inny nadaje się do marynat. Kontrolę mocy i czystości wyrobów wspomnianych fabryk, uskuteczniają stale Profesor **N. Milicer**, zawiadujący Piacownią Chemiczną Muzeum Przemysłu i Rolnictwa i Doktor **Aleksander M. Weinberg**. Sprzedaż detaliczna we wszystkich składach aptecznych, kolonjalnych, sklepach spożywczych etc.

Sprzedaż hurtowa u Franciszka Fuchsa i Synów,
Warszawa, Miodowa № 16. 1360

ALUMINIUM (Glin),

czyste Aluminium i Aluminium-bronz, blacha, drut, rury i klucze,

u **W. Seela**, Erywaska № 10, w Warszawie.

Aluminium Industrie Actiengesellschaft
w Neuhausen (Szwajcaria). 1351

Potrzebuję posady:

kasjera, buchaltera, rządcy hotelu lub większego domu. — Kaucja od rs. 700 do 900. Oferty przyjmuje dla „Kasjera” Biuro Ogłoszeń, Senatorska 26. 1059R

DO SKŁADU 3r

Stanisława Baumann

przy ulicy Elektoralnej № 7,

naprzeciw Banku,

nadchodzą ciągle wielkie transporty

Cementu Portland

z fabryk niemieckich i krajowych:

Cegły i Gliny ogniotwornej,

Węgla kowalskich angielskich,

Tektury smółcowej,

Stali Resorowej Angielskiej.

OSTRYGI

HOLENDERSKIE

codziennie świeże

w Handlu Win i Delikatesów

Ant. Stępkowskiego,

Wierzbowa Nr 9. 1624r

LICYTACJA.

W d. 14 b. m., t. j. we Środę, w 3-cim Wydziale Sądu Okręgowego, przy ulicy Miodowej, o godz. 10 zrana będą sprzedawane w drodze działów trzy posesje SS-ów Kwiatkowskich na Nowej Pradze, naprzeciwko dworca drogi Petersburskiej położone. — Informuje W-ny Adwokat Dunin, Czysza № 8.

4 CZYSTA 4

M. WIEGKOWSKI,

4 CZYSTA 4,

poleca z osobistych zakupów w Moskwie i Paryżu:

WELNY na suknie wizytowe i kostjумы spacerowe, od najtańszych do najwykwintniejszych.
KOSTJUMY odpasowane, **SUKNIE** haftowane.

PLUSZE okryciowe jedwabnie i wełniane, krajowe i angielskie.

BARANEK czarny i kolorowy, **SYBERYNY**.

Ogromny wybór materiałów czarnych i pokryć na futra.

CENY MOŻLIWIE NAJNIZSZE.

1661 B

OGŁOSZENIE BANKU PAŃSTWA.

NAJWYŻSZYM Ukazem z dnia 17 Września 1891 r. wydanym na imię pana Ministra Finansów, rozkazano:

W celu dostarczenia kasie państwa środków na pokrycie dokonanych i mających się dokonać wydatków na budowę dróg żelaznych i dla wykonania innych robót publicznych, bądź to z bezpośredniego rozporządzenia rządu, bądź też przez prywatne towarzystwa dróg żelaznych, wypuścić obligacje 3% złotej pożyczki na nominalną sumę 125,000,000 rubli złotem = 500,000,000 franków = 404,000,000 marek = 19,775,000 funtów sterlingów = 229,000,000 guldenów holenderskich = 360,000,000 duńskich kron = 96,250,000 dolarów złotem.

Pożyczka ta wnosi się do księgi długu Państwa pod nazwą: „Rossyjska 3% Złota Pożyczka z 1891 roku.”

Obligacje tej pożyczki wypuszczają się imienne i na okaziciela, po 125 r. zł., 625 r. zł. i po 3,125 r. zł., licząc każde 125 r. zł. = 500 fr. = 404 marek = 19 funt. sz. 15 czył. 6 pensów = 239 hol. guld. = 360 duń. kron = 96,25 dolarów złot. Przepisy co do imiennych obligacji, ustępowania ich drugiej osobie, zamiany ich na okaziciela i odwrotnie, mają być zatwierdzone przez Ministra Finansów. Obligacjom tym przyznaje się, poczynając od 19 Września (1 Października) 1891 r., roczny dochód w stosunku 3 od sta. wypłacany kwartalnie: 20 Grudnia (1 Stycznia), 20 Marca (1 Kwietnia), 19 Czerwca (1 Lipca), 19 Września (1 Października).

Pożyczka ta umarza się po nominalnej cenie w ciągu nie więcej jak 81 lat za pomocą półrocznych losowań, poczynając od losowania 19 Września (1 Października) 1892 roku; kapitał na wylosowane obligacje wypłaca się w trzy miesiące po wylosowaniu.

Rendusz na umorzenie się tej pożyczki powstaje przez odpisanie co pół roku 0.1477% od nominalnego kapitału pożyczki z dołączeniem 1/2% na wszystkie umorzone obligacje.

Wylosowane obligacje Rossyjskiej 3% złotej Pożyczki z 1891 r. zachowują swą wartość w ciągu lat trzydziestu od terminu ich płatności, a kupony obligacji—w ciągu lat dziesięciu od terminu ich płatności.

Wypłata procentów i samego kapitału za wylosowane Obligacje, dokonywa się: w St. Petersburgu, w Banku Państwa—rublami zł. lub biletami kredytowymi po kursie; w Paryżu frankami, w Berlinie markami, w Londynie funtami szt., w Amsterdamie holenderskimi guldenami, w Kopenhadze kronami duńskimi, w Nowym-Yorku dolarami złot. w miejscach wskazanych przez Ministra Finansów.

Obligacje niniejszej pożyczki uwalniają się raz na zawsze od wszelkich russkich podatków.

Obligacje 3% Rossyjskiej złotej Pożyczki 1891 r. będą przyjmowane:

Po 50% nominalnej wartości jako kaucje przy dostawach w antrepryzach rządowych i opłatach na raty akcyzy za wódkę.

A w wartości oznaczonej co pół roku przez Ministra finansów, przy zachowaniu istniejących postanowień oraz publikowanych przez Rządzący Senat na zabezpieczenie: a) zadatków i pożyczek przy Skarbowych dostawach, b) akcyzy na raty od naftowych olejów do oświetlania oraz zapalek, c) opłat za wydane na kredyt banderole tabaczne, i d) opłat celnych.

Ceny oznaczone co pół roku przy przyjmowaniu Obligacji Rossyjskiej 3% złotej pożyczki z 1891 r. na zabezpieczenie zadatków i pożyczek, nie będą niższe 65 rubli za 100 rubli nominalnych.

Kupony płatne i bieżącego terminu od Obligacji 3% pożyczki oraz wylosowane Obligacje, będą przyjmowane przy opłatach celnych po nominalnej ich wartości.

Realizacja Rossyjskiej 3% złotej pożyczki z roku 1891 w nominalnej wartości 125,000,000 rubli złotem, będzie się skuteczniać za pomocą publicznych zapisów:

W Rossji: w Banku Państwa i jego Kantorach:

w Moskwie, Warszawie, Kijowie, Odessie, Rydze i Charkowie, a także w Petersburgskich Bankach: Międzynarodowym, Handlowym, Dyskontowym i Pożyczkowym, Russkim dla handlu zewnętrznego i Wojsko-Kamskim Handlowym, oraz w St. Petersburgskim Oddziale Lionskiego Kredytu.

Za granicą:

W Paryżu: Crédit Foncier de France.
 Banque de Paris et des pays Bas.
 Crédit Lyonnais.
 Société générale pour favoriser le développement du commerce et de l'industrie en France.
 Société générale de crédit industriel et commercial.
 Comptoir national d'escompte.
 Banque d'escompte.
 Banque de dépôts et de comptes courants
 i u panów E. Hoskier et Comp.

1638r

W Amsterdamie: u panów Hope i S-ka

i w Oddziale Banque de Paris et des pays. Bas.

W Londynie: u C. J. Hambro i Syn.

W Kopenhadze: w Prywatnym Banku Kopenhagskim.

Zapis we wskazanych powyżej miejscowościach naznacza się na dzień 8 (15) Października r. b.

Zgodnie z powyższem, zapisy będą przyjmowane w Banku Państwa w Petersburgu i w wyżej wymienionych jego Kantorach 8 (15) Października od 10-ej rano do 3-ej po południu.

Cena przy zapisie na obligacje 3% Rossyjskiej złotej Pożyczki 1891 roku z bieżąciami od dnia 19 Września (1 Października) r. b. procentami naznacza się na 79 1/2% nominalnej ich wartości.

Przy zapisie wnosi się kaucja w rozmiarze 5% zażądanego przez subskrybenta nominalnego kapitału w Obligacjach 3% złotej Pożyczki. Przy zapisie we wskazanych wyżej miejscowościach w Rossji rozmiar kaucji naznacza się na 10 rubli kredytowych za każdą zażądaną przez subskrybenta Obligację 125 rubli złotem. Kaucja wnosi się gotówką lub w papierach procentowych przyjmowanych przez Bank Państwa na zastaw pożyczek podług taksy ustanowionej dla takowych.

Po skończonym zapisie będzie dokonana repartycja, której rezultaty będą we właściwym czasie ogłoszone.

Na rachunek wyżej pokazanej ceny emisyjnej, powinno być wniesione przez subskrybenta za obligacje otrzymane z repartycji:

25% t. j. 31 rub. 25 kop. złot. = 125 frank. przy repartycji, w ciągu czasu od 14

(26) do 19 (31) Października r. b. z załączeniem do tego wniosku już wniesionej przy zapisie kaucji w gotówce.

20% t. j. 25 rub. — złot. = 100 frank. od 19 Listopada (1 Grudnia) do 23 Li-

stopada (5 Grudnia) 1891 r.

20% t. j. 25 rub. — złot. = 100 frank. od 3 (15) do 8 (20) Stycznia 1892 r.

14 1/2% t. j. 18 rub. 43 1/2 kop. złot. = 73 fr. 75 cent. od 3 (15) do 8 (20) Lutego 1892 r.

Razem 79 1/2% t. j. 99 rub. 68 1/2 kop. zł. = 398 fr. 75 cent. za Oblig. 125 r. zł. = 500 fr.

Przy pełnej opłacie wartości Obligacji przy repartycji od 14 (26) do 19 (31) Października dyskontuje się na korzyść subskrybenta po 4 1/2% kop. złotem = 1 fr. 65 cent. od każdego 125 rubli złotem = 500 frank. Tym sposobem **całkowicie opłacone przy repartycji Obligacje kosztować będą subskrybenta po 99 rubli 27 1/2 kop. złotem = 397 frank. 10 cent. za 125 rubli złotem = 500 franków.**

Przy opłacie subskrypcji we wskazanych wyżej miejscowościach Rosji, będą przyjmowane: a) russka złota moneta; b) asygnacje zarządu górniczego na półimperjały, na sztaby złota, rachując półimperjał po 5 rubli złotych, z dyskontem 2% rocznie do terminu asygnacji; c) czeki na Paryż, których przyjęcie i kredytowanie subskrybent, przed wpływem za nie gotowizny, zależy od decyzji władzy, przyjmującej zapisy—i c) bilety kredytowe po kursie.

Na przyjętą kaucję subskrypcyjną będą wydawane kwity imienne, bez prawa odstąpienia; przy przejęciu zaś terminowych rat za obligacje, które wyznaczone zostaną subskrybentem przy repartycji, wydawane będą świadectwa tymczasowe.

Świadectwa tymczasowe, wydawane przy każdym następnym wniosku, będą zamieniane na nowe.

Tymczasowe świadectwa wydają się wyłącznie na okaziciela.

Zamiana tymczasowych świadectw jednej wartości na tymczasowe świadectwa innych wartości nie dopuszcza się.

Oryginalne obligacje wydają się na okaziciela, jeżeli ze strony właścicieli tymczasowych świadectw nie będzie wyrażone życzenie otrzymania imiennych obligacji.

Zupełna opłata przedterminowa obligacji będzie przyjmowana w dni naznaczone dla terminowych opłat, a nadto raz na tydzień we środy.

W razie niewniesienia pierwszej terminowej raty, za należne subskrybentowi z repartycji obligacja w wyżej dla tej opłaty oznaczonym terminie od 14 (26) do 19 (31) października, subskrybent traci prawo do przedstawionej przez niego przy zapisie kaucji.

Właściciel tymczasowego świadectwa, nie opłacający następnej raty w ciągu jednego miesiąca od naznaczonego terminu, traci prawo do wszystkich już wniesionych rat i samo świadectwo staje się nieważne.

Raty nie opłacone w terminie przyjmują się w ciągu jednego miesiąca ulgi (we środy) z dodaniem procentów za opóźnienie w stosunku 6% rocznie.

O czasie wymiany na oryginalne obligacje świadectw tymczasowych całkowicie opłaconych, będzie ogłoszone przez Bank Państwa.

Bank Państwa będzie wydawał zaliczenia na ogólnych zasadach na świadectwa tymczasowe tych obligacji, w stosunku 90% od wniesionych rat.

Zarządzający Bankiem Państwa **J. ŻUKOWSKIJ.**

Powiadamy niniejszem Szanowną Publiczność,
że w Składach naszych detalicznych:
 na Krakowskim-Przedmieściu Nr 55,
 na Tłomackiem (róg Bielańskiej) Nr 1,
 wymienione poniżej gatunki

KREASÓW NIEDOBIELONYCH

sprzedawane będą z ustępstwem

20%

od naszego cennika.

Gatunki te nie będą nadal wyrabiane, co jest jedynym powodem obniżenia ich cen. — Życzeniem jest naszym, ażeby korzyść, jaką następcza kupno tych gatunków przypadła bezpośrednio kupującej Publiczności i dla tego polecamy tani ten towar wprost naszym Klientom. Poręczamy za dobroć tych gatunków płócien na równi z innymi naszymi wyrobami.

Kreas niedobielony 6 1/4 czyli 19 werszków szeroki, w sztukach po 48 arsz. (60 łokci).
 Nr 1413 po rs. 14.70 (arszyn 31 kop.). Nr 1422 po rs. 18.90 (arszyn 41 kop.).
 „ 1414 po rs. 15.60 (arszyn 34 kop.). „ 1426 po rs. 20.60 (arszyn 44 kop.).
 „ 1418 po rs. 17.20 (arszyn 37 kop.). „ 1430 po rs. 22.30 (arszyn 47 kop.).

Kreas niedobielony 6 1/4 czyli 17 1/2 werszków szeroki, w sztukach po 48 arsz. (60 łokci).
 Nr 513 po rs. 16.50 (arszyn 36 kop.). Nr 532 po rs. 25.20 (arszyn 54 kop.).
 „ 520 po rs. 19.00 (arszyn 41 kop.). „ 538 po rs. 28.00 (arszyn 60 kop.).
 „ 524 po rs. 20.30 (arszyn 44 kop.).

Wszystko z ustępstwem **20%** przy kupnie w całych sztukach lub pół sztukach.

Na żądanie wysyłane będą **na prowincję** próbki wymienionych płócien, albo całe sztuki franco pocztą za zaliczeniem, po otrzymaniu zadatku jednorublowego.

Składy nasze: w Łodzi, Lublinie i Wilnie

1657R

sprzedawane będą po tychże samych cenach i z takimże ustępstwem.

Zarząd Zakładów Żyrardowskich.

MAGASIN FRANÇAIS,

1644 R

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej (Stara Poczta), poleca Szanownej Publiczności wielki wybór

Ubiórów męskich oraz materiałów zagranicznych i krajowych na obstalunek, na sezon jesienny i zimowy.
 Nowość: Sprzedaż pod gwarancją, nieprzemakalnych Meksykańów kortowych (bez gumy). — Ceny niskie stałe.

WARSZ. AKC. TOWARZYSTWO POŻYCZKOWE,

Kantor Główny Plac Warecki Nr 2,
 Filja I Leszno Nr 2, róg Przejazd,
 Filja II Krak.-Przedm. Nr 70,

zawiadamia, że w dniu 23 Października (4 Listopada) n. s. 1891 roku i dni następnych, od godz. 10-ej rano, codziennie z wyjątkiem świąt, odbywać się będzie w miejscowej sali licytacyjnej przy Placu Wareckim № 2,

LICYTACJA

na sprzedaż zastawów we właściwym czasie nie prolongowanych, a zastawionych tak w Kantorze głównym przy placu Wareckim Nr 2, jak i w Filji I-ej Leszno Nr 2 oraz w Filji II-ej Krak.-Przedm. Nr 70.

Wykaz Numerów wystawionych na sprzedaż, ogłoszony w Gazecie Policijnej. 1409

Nauka i wychowanie.

Adres pierwszorzędno biura nauczycielskiego
 Ago Załęski, Mazowiecka 16, rekomenduje
 nauczycieli, nauczycielki, bony. 164r

A) Potrzebna panienska 14—16-letnia, do
 systematycznej nauki z córką domu. Hoża
 30, m. 3. 29730

A) Zatwierdzona przez władzę dyplomowa-
 na szkoła kroju i szycia sukien, okryć
 damskich i dziecięcych. Wykład kroju prakty-
 czny, podług najświeższych żurnali, metodą
 oryginalną Worth'a. Po ukończeniu kursu,
 uczennice otrzymują patenty. Przy szkole
 jest pracownia sukien, okryć damskich i dzie-
 cięcych. Uczennice przyjmują się też na
 stałe. Wspólna 24, mieszkania 1. — Natalia
 Tisserant. 29934

Artystyczno-rzemieślnicza szkoła żeńska Ja-
 dwigi Przewońskiej, Niecała 10, nagrodzona
 medalem za najlepsze wykłady rzemiosł i naj-
 zgrabniejszy krój. Uczennice szybko odnoszą
 korzyści, ceny bardzo przystępne. 27885

Angielki, guwernantki, bony, francuzi guwer-
 nery szukają posad. Jasna 2, Dąbrow-
 ska. 29713

A) Zakład froeblovski Heleny Borowskiej.
 Mokotowska 55. 28487

Biuro prof. de Préchamps, Długa 25. Fran-
 cuzka świeżo przybyła, do umieszcze-
 nia. 29935

Froeblovskie wykłady dla dorosłych. Za-
 kład Jadwigi Chrząszczewskiej. Nowy-Świat
 № 21, m. 17. 23291

Francuzka potrzebna na prowincję do trojga
 dzieci. Nowy-Świat № 41, m. 8. 30025

Gimnazistka z francuzkim poszukuje lekcyj,
 korepetycyj. Zgoda 5, m. 17. 30014

Instytutka ze złotym medalem, poszukuje
 lekcyj lub korepetycyj. Tamże jest pomie-
 szczenie dla gimnazystki i fortepian. Wilcza
 12, mieszkania 10, od 4—6. 29320

Kto ze znających gruntownie i poprawnie je-
 zyk polski, oraz jeografję, ze chce dawać
 lekcyjne trzy razy tygodniowo w godzinach po-
 obiednich. Proszony jest o złożenie oferty z wy-
 mienieniem warunków w kantorze Kurjera
 Warsz. pod literami „Eski.” 29989

Lekcje francuzkiego i muzyki na swoim for-
 tepianie 3 rs. miesięcznie. Ciepła 7, mie-
 szkania 64, 1-e piętro. 30083

Droga Żelazna Iwangrodzko-Dąbrowska

podaje do wiadomości, iż duplikat frachtu
 Warszawa—Jędrzejów № 5279, z dnia 6 Mar-
 ca b. r. zaginął i jeżeli posiadacz takowe-
 go nie zgłosi się w przeciągu 30 dni, od dnia
 ostatniego ogłoszenia, to towar wydany zo-
 stanie Wertchajmowi. 1655r

Złoto i Srebro Kupuję.

zamieniam i placę najlepiej.—Wykupuję z
 lombardów większych i dopłacam różnicę.—
 Najtaniej sprzedaje biżuterję nową i używaną
 Obrączki, obstalunki i reparacje. Nowy-
 Świat 61, gdzie fotografia, I piętro, Hen-
 ryk Juwiler jubiler. 486R

Wiedeński

Magazyn L. Koch, Miodowa 2,
 poleca dobre i tanie ubiory mę-
 zkie.—Wybór wielki i rozmaity.
 Przyjmują się obstalunki. 1414

Lekcyj Tańców

udzielam u siebie i po domach prywatnych.
 1413 W. PUCHALSKI.
 Elektoralna 53.

Lekcje konwersacji francuzkiej zbiorowe dla
 Ldorosłych dają codziennie godzinę, po 3 rs. mie-
 sięcznie. Śliska 50, m. 35. 29814

Metodyczny Kurs nauk, obejmujący: reli-
 giję, jez. polski, francuzki, arytmetykę, hi-
 storję, nauki przyrodnicze, jeografie, rysunki
 i kaligrafję—wychodzi w „Przeglądzie Peda-
 gogicznym.” Prenumerata kwartalnie rs. 1
 kop. 75. Widok 14. 29740

Młoda paryżanka, muzykalna, udziela i u
 siebie konwersacji i lekcyj. Szuka obiadu
 za lekcyjne. Świętokrzyska № 18, m. 5, od 9 do
 10 1/2, zrana i 7—9 wieczorem. 29762

Nauczycielka z wyższym patentem (mate-
 matyka) udziela lekcyj i przygotowuje do
 szkół. Oferty przyjmuje Kurjer dla D. B. 29659

Na cztery udziela lekcyj metodą ułatwioną,
 Boleśław Kowalski. Nowy-Świat № 7, od
 4—5 i od 7-ej wieczorem. 29681

Nauczycielka z patentem, doskonała kon-
 wersacją francuzką, bawiła długo w Paryżu,
 posiadająca języki: ruski, niemiecki, może
 przygotować do gimnazjum, posiada także i
 muzykę, poszukuje miejsca na wyjazd, lub
 też demi-place w Warszawie, na bardzo przy-
 stępnych warunkach. Jasna 2, Biuro nau-
 czelskie Dąbrowskiej. 29687

Niemka młoda, nauczycielka, z wyższym pa-
 tentem, znająca ruski poszukuje demi-place
 i lekcyj. Krak.-Przedm. № 15, mieszkania 6,
 od 4—5. 29691

Na wyjazd posady poszukuje nauczycielka
 Njęzyków i muzyki. Wspólna 12, mieszkania
 № 21. 30043

Nauczycielka niemieckiego języka przygo-
 towuje uczennice i uczniów do egzaminów.
 Hortensja № 7, m. 18. 30084

Nauczycielka w średnim wieku, z paten-
 tem, posiadająca grubo w języki: polski,
 francuzki i niemiecki, oraz muzykę i nauki kla-
 syczne, poszukuje miejsca na wieś. Złota 41,
 mieszkania 17. 29931

Niemieckiego udziela, może przyjąć demi-
 place. Senatorska 40, m. 2. 29952

Nauczycielka, odznaczona złotym medalem,
 pedagogicznie wykształcona, udziela lekcyj.
 Jerolimiska 78, m. 32. 29950

Nauczycielka odznaczona złotym medalem,
 poszukuje lekcyj. Mirowska № 1, u właściciela domu. 29968

Nauczycielka z patentem rządowym udziela
 lekcyj, korepetycyj, oraz początków muzyki
 Wilcza 16, m. 7. 29979

